

I. ზოგადი დებულებები

1. პროგრამის მიზანი და ამოცანები

1.1. შესავალი

სპეციალობა „სისხლძარღვთა ქირურგია“ მოიცავს სისხლძარღვების და ლიმფური სადინარების დაავადებების დიაგნოსტიკას, მართვას და ქირურგიულ მკურნალობას. სისხლძარღვთა ქირურგის კომპეტენციაში არ შედის ქალასშიდა, გულის მკვებავი და გულთან ანატომიურად ახლოს განლაგებული მაგისტრალური სისხლძარღვების (ასწვრივი აორტა, ფილტვის არტერია და ვენები) დაავადებების ქირურგიული მკურნალობა.

საქართველოში სისხლძარღვთა ქირურგიის სპეციალობის მაძიებელი შეიძლება იყოს შესაბამისი უმაღლესი სამედიცინო განათლების ქონე დიპლომირებული მედიკოსი, რომელსაც გავლილი აქვს დიპლომის შემდგომი განათლების (პროფესიული მზადების)/რეზიდუანტურის პროგრამა სისხლძარღვთა ქირურგიაში.

რეზიდუანტურის პროგრამა სპეციალობით „სისხლძარღვთა ქირურგია“-ია მომზადებულია ევროკავშირის ქვეყნებში სამედიცინო სპეციალისტების მზადების სტანდარტების გათვალისწინებით, ამასთან, ადაპტირებულია ჩვენი ქვეყნისთვის.

პროგრამამ რეზიდუანტებს უნდა შეუქმნას შესაძლებლობა კურიკულუმზე დაფუძნებული ცოდნისა და კლინიკური უნარ-ჩვევების სიღრმისეულად შესწავლისათვის, საბაზისო და გამოყენებითი ქირურგიის ათვისებისა და კლინიკური ჩვევების სრულყოფისათვის. გარდა სისხლძარღვთა ქირურგიის ელექტროგებისა, პროგრამა ითვალისწინებს დახელოვნებას ზოგად ქირურგიასა და მის მომიჯნავე დარგებსა და სუბსპეციალობებში.

რეზიდუანტურის პროგრამა სპეციალობაში „სისხლძარღვთა ქირურგია“ მომზადებულია საქართველოს ანგიოლოგების და სისხლძარღვთა ქირურგების ასოციაციის განათლებისა და მეცნიერების კომისიის მიერ და შეთანხმებულია საქართველოს ქირურგთა ასოციაციის გამგეობასთან. პროგრამის მომზადებისას გამოყენებული იყო შემდეგი **წყაროები:**

- UEMS document D9421, d. d. November 1993 - “Definition and Specifications of Vascular Surgery”;
- “Chapter or Training of Medical Specialists in the EU. Requirements for the Specialty Vascular Surgery”, 1995
- Bulletin of the American College of Surgeons Vol. 74, Vol 6, Pages 6-7, June 1989
- Humphreys JW Jr: General surgery redefined in the era of specialization. Bull Am Coll Surg, 69:4-6, 1984
- <http://www.surgeons.org.uk/>
- <http://journalreview.org/>
- <http://www.americansurgical.info/>
- <http://www.aofoundation.org/>
- <http://www.facs.org/>
- <http://www.uems.net/>
- <http://www.uemssurg.org/>

1.2 მიზანი და ამოცანები:

სისხლძარღვთა ქირუგიაში დიპლომის შემდგომი მომზადების პროგრამის მიზანია კვაიფიციური ექიმი – “სისხლძარღვთა ქირურგის” მომზადება.

ქვეყნებს შორის ადამიანური რესურსების გაზრდილი მობილობის ფონზე მნიშვნელოვანია სისხლძარღვთა ქირურგებში ცოდნის ერთხარი დონისა და შეთანხმებული ბაზისური სტანდარტების ქონა, მიუხედავად იმისა, თუ რომელ ქვეყნაში ექნება მიღებული განათლება სისხლძარღვთა ქირურგს.ყოველივე ზემოთქმულის გათვალისწინებით საქართველოში “სისხლძარღვთა ქირურგიაში” სარეზიდენტო პროგრამის მიზანია:

- რეზიდენტის ცოდნისა და დახელოვნების პარმონიზაცია;
- უზრუნველყოფა იმისა, რომ რეზიდენტმა გაიაროს სტუქტურირებული ტრენინგის პროგრამა;
- უზრუნველყოფა სისხლძარღვთა ქირურგის ისეთი ტექნიკური დახელოვნებისა, რომ მის პრაქტიკაში ავადობისა და სიკვდილიანობის დონე არ განსხვავდებოდეს ნორმისაგან;
- კომპეტენციის იმ მინიმალური დონის გარანტია, რომელიც მნიშვნელოვანია პაციენტისთვის, სამკურნალო დაწესებულებისა და თვით რეზიდენტისათვის, ანუ მომავალი სისხლძარღვთა ქირურგისთვის.

“სისხლძარღვთა ქირურგიაში” სარეზიდენტო პროგრამის ამოცანაა სპეციალობის შიგნით სრულფასოვანი განათლების მიღწევა. პროგრამის განმახორციელებელი პირები უზრუნველყოფენ საზოგადოებისათვის ამ მომსახურების მიწოდებას.

სპეციალისტის მომზადების პროცესი უნდა წარიმართოს მდიდარი საგანმანათლებლო გამოცდილებისა და მრავალპროფილური კლინიკური ბაზების პირობებში. პროგრამას გააჩნია სამი ძირითადი კომპონენტი: კურიკულური, სამეცნიერო საქმიანობა და პრაქტიკული საქმიანობა, რომლებიც სტრუქტურირებული არიან იმგვარად, რომ უზრუნველყონ ცოდნის, უნარ-ჩვევების, დამოკიდებულებისა და კლინიკური განსჯის უნარის ჩამოყალიბება, რაც აუცილებელი პირობაა როგორც სისხლძარღვთა, ასევე ზოგადქირურგიული პრაქტიკისათვის. პროგრამის ნებისმიერი აკადემიური კომპონენტი შესაბამისობაში უნდა მოდიოდეს ზემოთ აღწერილ მიზანთან და ამოცანებთან.

2. საქმით სპეციალობის - “სისხლძარღვთა ქირურგია” აღწერილობა

2.1. სპეციალობისა და სპეციალისტის განსაზღვრება (დეფინიცია)

სისხლძარღვთა ქირურგია განვითარდა როგორც ზოგადი ქირურგიის ერთ- ერთი მიმართულება და 60-იანი წლების ბოლოსთვის უკვე მიღებული იყო როგორც მკაფიოდ განსაზღვრული დისციპლინა და კერძო სპეციალობა.

UEMS-ის (მედიკოსი სპეციალისტების ევროპული კავშირის) განმარტებით, სისხლძარღვთა ქირურგია არის “კლინიკური და სამეცნიერო დისციპლინა, რომლის საგანს წარმოადგენს არტერიების, ვენებისა და ლიმფური ძარღვების (ანუ ვასკულარურის) დაავადებების დიაგნოზი, მეურნალობა და პრევენცია”, ხოლო ვასკულური ქირურგი არის “ვასკულური მეცნიერებების სპეციალისტი, რომელიც აღჭურვილია, რათა ვასკულური დაავადების მქონე პაციენტს გაუწიოს სრული მენეჯმენტი”.

სპეციალობა “სისხლძარღვთა ქირურგია” შეიცავს სისხლძარღვების და ლიმფური სადინარების დაავადების დიაგნოსტიკას, მართვას და ქირურგიულ მეურნალობას. სისხლძარღვთა ქირურგის კომპეტენციაში არ შედის ქალასშიდა, გულის მკვებავი და გულთან ანატომიურად ახლოს განლაგებული მაგისტრალური სისხლძარღვების (ასწრივი აორტა, ფილტვის არტერია და ვენები) დაავადებების ქირურგიული მეურნალობა.

რეზიდენტურის პროგრამა სისხლძარღვთა ქირურგიაში მინიმალური ზოგადქირურგიული კომპონენტების გარდა (რეზიდენტურის პირველი 2 წელი) მოიცავს მინიმუმ შემდეგ ძირითად კომპონენტებს: ემბოლექტომია, თრომბოქმბოლექტომია, ენდარტერექტომია, პლასტიკა (მათ შორის მაგ. პროფესიონალური), შუნჩიორება (აუტოვენიო, პროტეზიო), ვენექტომიები, ჰემოდიალიზის სისხლძარღვოვანი მიდგრომის (არტერიო-ვენური ფისტულა, არტერიო-ვენური შუნჩიორება) შექმნის ოპერაციები, ამპუტაციები და ოპერაციები სისხლძარღვებზე ზეწოლის დროს (დეკომპრესია). ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში უფროდა უფრო დიდ მნიშვნელობას იძენს ენდოვასკულარული ჩარევები სიხლძარღვებზე, რაც თანამედროვე სისხლძარღვთა ქირურგიის მოქმედების სფეროს წარმოადგენს, ამიტომ ინტერვენციულმა რადიოლოგიამ უფრო მეტი ასახვა პოვა რეზირენტურის პროგრამაში.

2.2. სპეციალისტის პროფესიული ზოგადი ცოდნა

სისხლძარღვთა ქირურგმა უნდა იცოდეს:

- ⇒ საქართველოს კანონი “ჯანმრთელობის დაცვის შესახებ”
- ⇒ საქართველოს კანონი “საქმით საქმიანობის შესახაბ”
- ⇒ საქართველოს კანონი “პაციენტის უფლებების შესახებ”
- ⇒ ქირურგიული საქმიანობის იურიდიული ასპექტები;
- ⇒ პროფესიული პასუხისმგებლობის ასპექტები, მაღარაქტიკა;
- ⇒ ქირურგიული პრაქტიკის ბიოეთიკური საკითხები;
- ⇒ სიკვდილის კონსტატაცია და მასთან დაკავშირებული ადმინისტრაციული ღონისძიებები;
- ⇒ ორგანოთა დონაციის პრინციპები;
- ⇒ პაციენტთა უსაფრთხოების პრინციპები;
- ⇒ ქირურგიული მეურნალობის ხარისხი და მისი კონტროლის პროცედურები;
- ⇒ ქირურგიული სამუშაო გარემოს უსაფრთხოება, პროფესიული მავნეობის საკითხები;
- ⇒ ქირურგიული დახმარების არსი, მისი ორგანიზაცია და მენეჯმენტი;
- ⇒ კრიტიკულ შემთხვევათა კლინიკური მართვა; ქირურგიის ეკონომიკური ასპექტები;
- ⇒ ზოგადი სამედიცინო მენეჯმენტი (კრიზისული სიტუაციების მართვა, დროის მენეჯმენტი, ჯგუფური მუშაობის პრინციპები);
- ⇒ ქირურგიული ავადმყოფის ინფორმირებული თანხმობა;
- ⇒ რისკის შეფასება და სკალირების სისტემები ქირურგიულ პრაქტიკაში, ქირურგიული გადაწყვეტილების მიღება;
- ⇒ მტკიცებულებებზე დაყრდნობილი პრაქტიკის ინტერპრეტაცია;
- ⇒ ინოვაციური ტექნოლოგიებისა და ახალი სამკურნალო საშუალებების კრიტიკული ანალიზი;
- ⇒ კოლეგებთან, პაციენტებთან, მათ ნათესავებთან და კანონიერ წარმომადგენლებთან ურთიერთობის ასპექტები;
- ⇒ ვერბალური, წერილობითი და ელექტრონული კომუნიკაციები;

- ⇒ კონფლიქტების გადაწყვეტა და მენეჯმენტი;
- ⇒ საკითხისა და შემთხვევისადმი მულტიდისციპლინური მიღების პრინციპები;
- ⇒ მონაცემთა შეგროვება, სკრინინგული პროგრამები, სტატისტიკა და საინფორმაციო ტექნოლოგიები ქირურგიაში;
- ⇒ კლინიკური აუდიტი და სამედიცინო დოკუმენტაციის წარმოების წესები;
- ⇒ მკურნალობის უწყვეტობისა და პაციენტთა გადაცემის პრინციპები;
- ⇒ სამეცნიერო პრინციპები ქირურგიაში, კლინიკური კვლევების დიზაინი და ანალიზი;
- ⇒ ოპერაციის ფსიქოლოგიური ეფექტები და მძიმე დანაკარგები, რეაბილიტაცია;

23. სპეციალისტის ზოგადი უნარ-ჩვევები სისხლძარღვთა ქირურგს უნდა შეეძლოს

- ქირურგიულ მდგომარეობათა მართვა, საბაზისო და კლინიკურ ცოდნაზე დაფუძნებული გამცდილების გამოყენებით;
- უწვენოს შესაბამისი უნარ-ჩვევები იმ ქირურგიული ტექნიკის გამოყენებით, რომელსაც უნდა ფლობდეს კვალიფიციური ქირურგი;
- აჩვენოს კრიტიკული აზროვნების უნარი ქირურგიული გადაწყვეტილებების მიღებისას, განსაკუთრებით, როდესაც ავადმყოფი იმუფლება სიცოცხლისათვის საშიშ მდგომარეობაში;
- წარმართოს ეთიკური, იურიდიულად დასაბუთებული განსჯა, რაც შეგვერება მაღალი კვალიფიკაციის ექიმ სპეციალისტს;
- ეფექტურად ითანამშრომლოს კოდეგებთან და სხვა სპეციალობის ექიმებთან;
- ასწავლოს და გაუზიაროს შეძნილი ცოდნა და პრაქტიკული გამოცდილება კოლეგებს, უმცროს რეზიდენტებს, სტუდენტებს და ჯანდაცვის სფეროს სხვა მუშაკებს;
- მიაწოდოს პაციენტებს და მისი ოჯახის წევრებსა და ახლობლებს მათი ჯანმრთელობისათვის აუცილებელი საჭირო რეკომენდაციები;
- აჩვენოს მზადყოფნა უწყვეტი პროფესიული განათლებისათვის, რაც ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მომენტია ქირურგის კვალიფიკაციის მუდმივი ამაღლებისა და სრულყოფისათვის;
- აჩვენოს სამეცნიერო კვლევების, ნაშრომების აღეყატური აღქმისა და ინტერპრეტაციის უნარი, ამავდროულად თვითონაც შეეძლოს სამეცნიერო კვლევის წარმართვა ან მასში აქტიური მონაწილეობა;
- განავითაროს ლიდერობისა და ადმინისტრაციული უნარები;
- პატივი სცეს პაციენტის და მათი ოჯახის საჭიროებებს, აღმოუჩინოს და წარმართოს ქირურგიული დახმარება მათი საჭიროებიდან გამომდინარე.

არსებითი შესაძლებლობები, რომელიც უნდა გააჩნდეს რეზიდენტურის კურსდამთავრებულს, მდგომარეობს აკადემიურ და მოქმედების შესაძლებლობებში და უნარებში, რასაც თან უნდა ერთვოდეს ფიზიკური, კოგნიციური და ქცევითი თავისებურებების ჩამოყალიბება და განვითარება. ეს უკანასკნელი მოიცავს შეძლება კომპონენტებს: ინტელექტურ შესაძლებლობებს(კონცეპტუალური, ინტეგრაციული და სარისსხობრივი შესაძლებლობები, რომლებიც აუცილებელია დიაგნოზის დასმისა და კლინიკური პრობლემების გადაჭრისათვის); ექიმის მოქმედების ქცევით და სოციალურ ასპექტებს, კომუნიკაციურ უნარ-ჩვევებს, მოტორულ თავისუფლებას და სენსორული სფეროს სპეციფიკურ განვითარებას. ზემოთ ჩამოთვლილი ჩვევები უნდა განვითაროს თოთოვეულმა რეზიდენტმა სისხლძარღვთა ქირურგმა, რათა აღექვაზური საშუალება მიეცეს შეძნილი პროფესიული ცოდნისა და გამოცდილების გამოყენებისათვის.

24. დაავადებების, პათოლოგიური მდგომარეობების ჩამონათვალი, რომელთა კლინიკას, დიაგნოსტიკას, მკურნალობასა და პროფილაქტიკას სისლედაგთა ქირურგია:

სისხლძარღვთა ქირურგია:

- აორტოსკლეროზი
- აორტო-არტერიოპათიები (მარფანის სინდრომი, ვჰრლერ-დანდოსის სინდრომი, კისტოზური მედიალური ნეკროზი, ფიბროკუნთოვანი დისპლაზია, არტერიომეგალია, დაკლაკნილობა (კინგინგი));
- აორტო-არტერიიტი, ვასკულიტები;
- ადგენტიციალური კისტოზური დაავადება;

- სისხლძარღვის კედლის ინფიცირება;
- კოარქტაცია, ანევრიზმა, განშრევება;
- დიაბეტური მიკრო- და მაკროანგიპათია, არტერიის მედია შრის კალციფიკაცია (მენკენბერგის სელეროზი);
- სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები სისტემური დაავადებების დროს;
- სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები სხივური დაზიანებები;
- სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები ინტრავენურ ნარკოტიკებზე დამოკიდებულობის დროს;
- სისხლძარღვების ექსტრავაზალური კომპრესია;
- სისხლძარღვების ტრაქტული დაზიანებები;
- თანდაგოლილი ორტერიული, ვენური და ორტერიო-ვენური მალფორმაციები;
- სისხლძარღვების თრომბოზები და ემბოლიები;
- სისხლძარღვების სიმსივნეები.
- ჰიპერკორაგულაციური მდგომარეობები, მემკვიდრეული და შეძნილი ჰიპერკორაგულაციური მდგომარეობები (თრომბოფილიები);
- ჰემოსტაზის დარღვევები სისხლძარღვების დაავადებების დროს;
- იშემიასთან დაკავშირებული ორგანოთა დისფუნქცია
- სიმპტომური ჰიპერტენზიები
- კიდურების ვაზოსპასტური დაავადებები (ანგიოტროფონგვროზები);
- პორტალური ჰიპერტენზია;
- სისხლძარღვები გენეზის მამაკაცთა იმპოტენცია;
- მცირე მენჯის ვენური შეგუბების სინდრომით გამოწვეული ქალთა სექსოლოგიური დარღვევები;

2.5. ლაბორატორიულ-ინსტრუმენტული გამოკვლევების ჩამინათვალი, რომელთა შედეგების ინტერპრეტაცია და კლინიკური შეფასება უნდა შეეძლოს სისხლძარღვთა ქირურგს:

- კოაგულოგრამის მაჩვენებლების შეფასება და ინტერპრეტაცია;
- ლიპიდური ცვლის მაჩვენებლების შეფასება და ინტერპრეტაცია;
- ვაზოაქტიური პორმონების მაჩვენებლების შეფასება და ინტერპრეტაცია;
- სისხლძარღვთა ანთებითი დაავადებებისათვის დამახასიათებელი ლაბორატორიული ტესტების მაჩვენებლების შეფასება და ინტერპრეტაცია.
- ტრანსგურანური ოქსიმეტრია;
- ლაზერული ფლოუმეტრია;
- ბირვულ-მაგნიტურ-რეზონანსული გამოკვლევა (ანგიოგრაფია) ;
- სპირალური კომპიუტერული გამოკვლევა (ანგიოგრაფია);
- დიგიტალური (სუპსტრაქციული) ანგიოგრაფია.

2.6. დიაგნოსტიკური და სამკურნალო მანიპულაციები, რომელთაც უნდა ფლობდეს სისხლძარღვთა ქირურგი:

- ულტრაბგერითი დოპლეროგრაფია;
- დუპლექსონოგრაფია;
- TeP02-მეტრია
- სტანდარტული ანგიოგრაფია:
 - ორტო-არტერიოგრაფია;

- ფლებოგრაფია;
- სისხლძარღვთა პალპაცია;
- სისხლძარღვთა აუსკულტაცია
- **სისხლძარღვშიდა ინტერვენციები:**
 1. ცენტრალური ვენების (ბარძაყის, ლაგიწქვეშა, შიდა საუდლე) კათეტერიზაცია*;
 2. ბარძაყის და მხრის არტერიების კათეტერიზაცია*;
 3. კათეტერით მიმართული თრობმოლიზისი*;
 4. კავა-ფილტრების ჩაყენება**;
 5. სისხლძარღვების ბალონური ანგიოპლასტიკა**;
 6. სისხლძარღვოვანი ანომალური და შეძენილი პათოლოგიური წარმონაქმნების ემბოლიზაცია**;
 7. სისხლძარღვის სანათურის სტენტირება**;
 8. ენდოგასტულარული პროტეზირება**;
 9. სისხლძარღვის მექანიკური რეკანალიზაცია**.

შენიშვნა:

* - მეთოდის სრული ათვისება აუცილებელია;

** - საკმარისია მეთოდის პრინციპების შესწავლა.

სისხლძარღვთა ქირურგიული ტექნიკა

სისხლძარღვების გამოყოფა და მათი სანათურის კონტროლი (დამჭერებით ან ტურნიკეტით):

ინტრაოპერაციული სისხლდენის კონტროლის მეთოდები: არტერიოტომია/ვენოტომია;

სისხლძარღვის ნაკერის ტექნიკა:

- “ბოლო ბოლოში”;
- “ბოლო გვერდში”;
- “გვერდი გვერდში”;

კადლის გვერდითი პლასტიკა.

სისხლძარღვების პროთეზირება და შუნტირება აუტო- და სინთეტური შემცვლელებით;

სისხლძარღვის რეპლანტაცია და რეიმპლანტაცია;

სისხლძარღვშიდა მანიპულაციები სხვადასხვა სახის კათეტერებით;

სისხლძარღვის რეკონსტრუქციის შეფასება:

- ინტრაოპერაციული ანგიოგრაფიით.

მიკროქირურგიული ტექნიკის შესწავლა საოპერაციო ლუპის და მიკროსკოპის გამოყენებით:

- მცირე ყალიბის სისხლძარღვების პლასტიკა;
- ინტერფასციულარული ნეიროპლასტიკა.

სისხლძარღვთა ქირურგიის კერძო საკითხები:

1. აორტა-თემოს და კიდურების არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 2. აორტის, მაგისტრალური და პერიფერიული არტერიების ანევრიზმების და განშრევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 3. აორტის ბრაქიოცეფალური ტოტების (საძილე, ლავიწქვეშა, უსახელო და ხერხემლის არტერიები) მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 4. თირგმლის არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 5. სიმპტომური ჰიპერტენზიის სხვა ფორმების (ფეოქრომოციტომა, კონის დაავადება, აორტის კოარქტაცია, კოარქტაციული სინდრომი) დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 6. ვისცერალური ოშემიის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 7. გულმკერდიდან გამოსვლის სინდრომების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 8. კიდურების მწვავე არტერიული გაუგალობის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 9. დიაბეტური ანგიოპათიის და დიაბეტური ტერფის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 10. სისხლძარღვთა ქირურგიის გართულებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 11. სისხლძარღვების ტრაგმული დაზიანებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა, სამხედრო-საგელე ქირურგიის პრინციპები;
 12. ქვედა კიდურების ქრონიკული ვენური უკმარისობის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 13. დრმა ვენების თრომბოზების და ფილტვის არტერიის ემბოლიის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 14. მწვავე და ქრონიკული ლიმფედემის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
 15. კიდურების ამპუტაციის ჩვენებები და ქირურგიული ტექნიკა;
 16. სისხლძარღვის კედლის არაათეროსკლეროზული დაზიანებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა:
- აორტო-არტერიოპათიები (მარფანის სინდრომი, ეპირლერ-დანცლოსის სინდრომი, კისტოზური მედიალური ნეკროზი, ფიბროკუნთოვანი დისპლაზია, არტერიომეგალია, დაპლაკილობა (ჟინჯინგი);
 - აორტო-არტერიიტი, ვასკულიტები;
 - ადგენტიციალური კისტოზური დაავადება;
 - სისხლძარღვის კედლის ინფიცირება;
 - სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები სისტემური დაავადებების დროს;
 - სისხლძარღვთა ექსტრაგაზალური კომპრესია;

- სისხლძარღვოვანი სიმსივნეები;
 - სისხლძარღვის კედლის სივური დაზიანებები;
 - სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები ინტრავენურ ნარკოტიკებზე დამოკიდებულობის დროს;
17. კიდურების ვაზოსპასტური დაავადებების (ანგიოტროფონევროზები)
დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
18. თანდაყოლილი არტერიული, ვენური და არტერიო-ვენური
მალფორმაციების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
19. ჰემოსტაზის დარღვევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა
სისხლძარღვების დაავადებების დროს;
20. სიმპატექტომიების ჩვენებები და ქირურგიული ტექნიკა პერიფერული სისხლძარღვების
დაავადებების დროს;
21. ჰემოდიალიზისთვის არტერიო-ვენური ანასტომოზების და შუნტების
შექმნის ქირურგიული ტექნიკა;
22. პორტალური ჰიპერტენზიისდიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
23. სისხლძარღვოვანი გენეზის მამაკაცთა იმპოტენციის დიაგნოსტიკა და
მკურნალობა;
24. მცირე მენჯის ვენური შეგუბების სინდრომით გამოწვეული ქალთა
სექსოლოგიური დარღვევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
25. პაციენტის თპერაციული რისკის დადგენა;
26. თპერაციის წინა- და შემდგომი პერიოდების მართვა;
27. კიდურების ქრონიკული არტერიული და კრიტიკული იშემიის სტადიების დადგენა (ფონტენის
კლასიფიკაციით) ფიზიკალური გასინჯვით, კლინიკური ნიშნებით და არაინგაზიური
გამოკვლევების მონაცემებით;
28. კიდურის მწვავე არტერიული გაუვალობის სტადიის დადგენა ტრანსატლანტიკური
საერთაშორისო ასოციაციების შემთანხმებელი კომიტეტის (TASC) კლასიფიკაციით;
29. კიდურის მწვავე არტერიული გაუვალობის გამომწვევი მიზეზის დადგენა და მისი
მკურნალობა;
30. კიდურების სისხლძარღვების მაოკლუზირებელი პროცესის და ტრაგმის ლოკალიზაციის
დადგენა ფიზიკალური გასინჯვით, კლინიკური ნიშნებით და არაინგაზიური გამოკვლევების
მონაცემებით;
31. კიდურების კრიტიკული იშემიის მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
კრიტიკული იშემიის დროს ტკივილის კონტროლი;
32. კიდურების კრიტიკული იშემიისთვის საჭირო სამკურნალო პრეპარატების მოქმედების
მექანიზმის, დოზირების და ფარმაკოდინამიკის ცოდნის ფლობა;
33. კიდურების კრიტიკული იშემიის მედიკამენტოზური მკურნალობა;
34. კიდურების კრიტიკული იშემიის დროს პროსტანოდების ინტრავენური ინფუზიის ჩატარება;
35. კიდურების კრიტიკული იშემიის ანტიკოაგულანტური და თრომბოლიზური თერაპია
ჰემოსტაზის ლაბორატორული კონტროლით;
36. იშემიური კიდურის რევასკულარიზაციის (რეპერტუზის ან „ჩართვის“) სინდრომის
დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;

37. კიდურების კრიტიკული იშემიის მკურნალობის შეფასება ფიზიკალური გასინჯვით, კლინიკური ნიშნებით და არაინვაზიური გამოკვლევების მონაცემებით;
38. კრიტიკული იშემიის დროს პირველადი ამჟამაციის ჩვენების დადგენა;
39. კიდურის ამჟუტაციის დონის დადგენა არაინვაზიური სისხლძარღვოვანი დიაგნოსტიკის მეთოდებით (დოპლეროგრაფია, ტრანსკუტანური ოქსიმეტრია);
40. კიდურის იშემიის ხანგრძლივობასგან დამოკიდებული ქირურგიული ჩარევის წარმატების ან წარუმატებლობის პროგნოზირება;
41. კრიტიკული იშემიის და მწვავე არტერიული გაუვალობის დროს რევასკულარიზაციის ტაქტიკის არჩევა;
42. ქირურგიული ჩარევის შემდეგ რეკონსტრუირებული არტერიული სეგმენტის გამავლობის დადგენაარაინვაზიური სისხლძარღვოვანი დიაგნოსტიკის მეთოდებით (დოპლეროგრაფია, დუპლექსსონოგრაფია);
43. ქვემო კიდურების ვენური უქმარისობის სტადიის დადგენაCEAP-ის კლასიფიკაციის მიხედვით;
44. ქვემო კიდურების დრმა ვენების, ქვემო დრუ და თემოს ვენების თრომბოზის განვითარების გამომწვევი მიზეზების და რისკ-ფაქტორების დადგენა, ანტითრომბული პროფილაქტიკა;
45. ზემო კიდურების დრმა ვენების და იდლიის-ლავიწევშა ვენური სეგმენტის (პეჯეტ-შრეტერის სინდრომი) თრომბოზის განვითარების გამომწვევი მიზეზების დადგენა, ანტითრომბული პროფილაქტიკა;
46. მეგკვიდრული და შეძენილი თრომბოფილიების კლინიკურ-ლაბორატორიული დიაგნოსტიკა, თრომბოზების განვითარების პროფილაქტიკა, მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
47. ზემო დრუ ვენის სინდრომის გამომწვევი მიზეზების დადგენა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
48. დრმა ვენების თრომბოზის და ფილტვის არტერიის ემბოლიის განვითარების პროფილაქტიკა სხვადასხვა კლინიკურ სიტუაციებში რისკ-ფაქტორების გათვალისწინებით (ქირურგიული ოპერაცია, ორსულობა, ონკოლოგიური დაავადება და სხვ);
49. ქვემო კიდურების დრმა ვენების თრომბოზის დიაგნოსტიკა ფიზიკალური გასინჯვით, დიფერენციული დიაგნოსტიკა;
50. დრმა ვენური თრომბოზების დიაგნოსტიკა ულტრაბგერითი დოპლეროგრაფიით და დუპლექსსონოგრაფიით;
51. ვენის სანათურში განლაგებული თრომბული მასის ემბოლოგენობის (“მოტივტივე” თრომბი) დადგენა დუპლექსსონოგრაფიით;
52. ქვემო დრუ ვენაში ფილტრის ჩაყენების ჩვენების დადგენა; ბარძაყის, თემოს და ქვემო დრუ ვენების მწვავე თრომბოზის ქირურგიული მკურნალობის (თრომბექტომია, გადაკვანძვა, პლიკაცია) ჩვენების დადგენა;
53. დრმა ვენების თრომბოზის და ფილტვის არტერიის ემბოლიის დროს ანტიკოაგულანტური და თრომბოლიზური თერაპიის ჩატარება პერისტაზის ლაბორატორიული კონტროლით;
54. ფილტვის არტერიის ემბოლიის დიაგნოსტიკა კლინიკური ნიშნებით, რენტგენოლოგიური და რენტგენოკონტრასტული (ანგიოპლომონოგრაფია) გამოკვლევებით;
55. კიდურების ვენური ფლეგმაზიის მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა; კანქვეშა ვენების მწვავე თრომბოფლებიტის მკურნალობა;
56. დიდი საჩინო ვენის აღმავალი თრომოფლებიტის ქირურგიული მკურნალობა (ლიგირება საფენო-ფემორალური შერთულის არეში).
57. ატრავმული ქირურგიული ინსტრუმენტების, საბერი მასალის და სპეციალური კათეტერების (ზონდების) სწორი შერჩევა კონკრეტულ საოპერაციო სიტუაციაში;
58. კიდურების მაგისტრალური და პერიფერიული სისხლძარღვების ტრავტული დაზიანებების (ბლაგვი ტრავმა, იატროგენული დაზიანება, ნაჩხვლები და ცეცხლნასროლი ჭრილობების)

- დიაგნოსტიკა ფიზიკალური გასინჯვით და არაინვაზიური გამოკვლევებით;
59. დაჭიმული, მოპულსირე პემატომების, ცრუ და ჰეშმარიტი არტერიული ანევრიზმების დიფერენციული დიაგნოსტიკის ჩატარება;
 60. ტრავმის შედეგად მწვავედ განვითარებული არტერიო-ვენური შერთულის დიაგნოსტიკა;
 61. სისხლძარღვთა იზოლირებული (არტერიული, ვენური) და კომბინირებული (არტერიო-ვენური) ტრავმის დიფერენციული დიაგნოსტიკა;
 62. სისხლძარღვოვან ტრავმასთან კომბინირებული პერიფერიული ნერვის დაზიანების დიაგნოსტიკა;
 63. ქვლების მოტეხილობით გამოწვეული კიდურების მაგისტრალური და პერიფერიული სისხლძარღვების დაზიანების დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
 64. პაციენტის ზოგადი მდგომარეობის (სისხლის დანაკარგი, პემოდინამიკა) და დაზიანებული კიდურის ქსოვილების სიცოცხლისუნარიანობის შეფასება, მკურნალობის (კონსერვატიული, ქირურგიული) ტაქტიკის არჩევა, ჩვენებების დაღმენა;
 65. მუცლის დრუს შემავალი ჭრილობების და ბლაგვი ტრავმის გამო წარმოებული ლაპარატომიის დროს მაგისტრალური სისხლძარღვების (მუცლის ორტა, დრუ ვენა, მათი ვისცერალური და პარიეტალური ტოტები), ჯორჯლის სიხლძარღვების, მცირე მენჯის ვენჯის წნევლების რეგიზის ჩატარება;
 66. ბრაქიოცეფალური სისხლძარღვების ტრავმული დაზიანების დიაგნოსტიკა; გულმკერდის აორტის ბლაგვი ტრავმის კლინიკური და რენტგენოლოგიური დიაგნოსტიკის ჩატარება;
 67. დუნდულოს არტერიების დაზიანების დადგენა;
 68. კიდურების მაგისტრალურ და პერიფერიულ სისხლძარღვებთან ქირურგიული მიღვომების წარმოება;
 69. თემოს მაგისტრალურ სისხლძარღვებთან და დუნდულოს არტერიებთან ქირურგიული მიღვომების წარმოება;
 70. ლაგინჭვეშა-იდლიის სიხლძარღვებთან და საძილე არტერიებთან ქირურგიული მიღვომების წარმოება;
 71. ინტრაოპერაციული ანგიოგრაფიის წარმოება;
 72. თრომბებოლექტომიის წარმოება პირდაპირი მეთოდით და ბალონური კათეტერით;
 73. ბალონური გათეტერის გამოყენება (ინტრაოპერაციულად) როგორც სისხლძარღვიდან მაგისტრალური სისხლდენის შეჩერების საშუალება; დიდი სახით ვენის გამოყოფა, ამოკვეთა და დამუშავება აუტოვენური ტრანსპლანტაციის დამზადების მიზნით;
 74. დაზიანებული სისხლძარღვების მთლიანობის აღდგენა სხვადასხვა მეთოდით:
 - სისხლძარღვის კედლის დეფექტზე ნაკერის დადება;
 - ანასტრომოზები “ბოლო-ბოლოში”, “ბოლო-გვერდში”, “გვერდი-გვერდში”;
 - არაპირდაპირი პლასტიკა (ნაფლეთის ჩაკერება);
 - რეზექცია ანასტრომოზირებით “ბოლო-ბოლოში”;
 - რეზექცია პროტეზირებით (აუტოტრანსპლანტაციით, სინთეტიური პროტეზით);
 - შუნტირება (ანატომიური, ექსტრაანატომიური).
 75. სხვადასხვა ექსტრაანატომიური შუნტირების წარმოება (ჯვარედინა ბარძაფ-ბარძაფის, იდლია-ბარძაფის, თემო – ბარძაფის დამხურავი ხვრელის გავლით);
 76. დუნდულოს არტერიის დაზიანების ქირურგიული მკურნალობა;
 77. არტერიის ლიგირება, ვენის ლიგირება ან პლიკაცია;
 78. აღდგენილი სისხლძარღვიდან აროზიული სიხლდენის პროფილაქტიკა და ქირურგიული მკურნალობა;

79. წვივის წინა, უკანა და ლატერალური გუნთოვანი ბუდეების დეკომპრესიული ფასციოტომიის ჩატარება (კუნთების ნეკოზის შემთხვევაში მათი ამოკვეთით);
80. ბარძაყის დეკომპრესიული ფასციოტომიის ჩატარება;
81. წინამხრის და მტევნის დეკომპრესიული ფასციოტომიის ჩატარება;
82. ტერფის თითქბის ტრანს- და მეტატარზალური ამპუტაციის ჩატარება;
83. ქვემო კიდურის ამპუტაციების ჩატარება წვივის და ბარძაყის დონეზე;
84. მტევნის თითქბის და მეტეპარპალური ამპუტაციის ჩატარება;
85. ზემო კიდურის ამპუტაციის ჩატარება წინამხრის და მხრის დონეზე;
86. ტრაგმული არტერიული და არტერიო-ვენური ანევრიზმის ამოკვეთა სისხლძარღვის აღდგენით პლასტიკის სხვადასხვა მეთოდებით;
87. მენჯის ვენური წნულების დაზიანების დროს პროფუზული სისხლდენის შეზერება ტამპონირებით;
88. თეძოს ძვლების მოტეხილობით გამოწვეული რეტროპერიტონქალური ჰემიატომების მკურნალობის (კონსერვატიული, ქრურგიული, ქნდოვასკულარული) ტაქტიკის შერჩევა;
89. მუცლის ღრუს მაგისტრალური სისხლძარღვებიდან (აორტა, ღრუ ვენა, თეძოს არტერიები და ვენები) სისხლდენის კონტროლი ატრავმული დამჭერით, ბალონური კაოტეტერით, მექანიკური ზეწოლით, ტამპონირებით.
90. ულტრაბგერითი დოპლეროგრაფიის და დუპლექსონოგრაფიის მეთოდების სრული ფლობა;
91. ბირთვულ-მაგნიტურ-რეზონანსული და კომპიუტერული ტომოგრაფიული გამოკვლევების შედეგების წაკითხვა და სწორი ინტერპრეტაცია;
92. პერისტაზის დარღვევების (პიპერკოაგულაციური მდგომარეობები, თრომბოფილიები, კოაგულოპათიები, სისხლძარღვშიდა დისიმინირებული
93. შედეგების სინდრომი) კლინიკურ-ლაბორატორული დიაგნოსტიკა და მკურნალობა სისხლძარღვების დაგადებების დროს;
94. ქვედა კიდურების ქრონიკული ვენური უცმარისობის დიაგნოსტიკა ფიზიკალური და არინვაზიური გამოკვლევებით, კონსერვატიული მკურნალობა CEAP-ის კლასიფიკაციის გათვალისწინებით;
95. ვენური ეთოლლოგიის ტროფიული წყლულების ადგილობრივი მკურნალობა;
96. ქვედა კიდურების ქრონიკული ვენური უცმარისობის ქირურგიული მკურნალობა CEAP-ის კლასიფიკაციის გათვალისწინებით:
- კროსექტომია (საფენო-ფემორალური შერთულის არეში დიდი საჩინო ვენის გადაკვანძვა, გადაკვეთა და მისი შენაკადების ლიგირება);
- სტრიანგი (ვენექსტრაქტორით დიდი და/ან მცირე საჩინო ვენების ამოდება);
- ფლებექტომია (კანქვეშა ვენების იზოლირებული ამოკვეთა);
- კანქვეშა მაგისტრალური ვენების შენაკადების ამოკვეთა ნარატის მეთოდით;
- დიდი და/ან მცირე საჩინო ვენების შენაკადების კანშიდა ლიგირება შედეკონის მეთოდით;
- მინიფლებექტომია;
- პერფორანტული ვენების ეპიფასციალური (კოკეტის მეთოდით) და სუბფასციალური (ლინტონის, ფელდერის, დე პალმას შემთხვევით) ლიგირება;
- კანქვეშა ვენების სკლეროთერაპია;
- პერფორანტული ვენების სკლეროთერაპია დუპლექსონოგრაფიის კონტროლის ქვეშ.
97. თანდაფოლილი არტერიული, ვენური და არტერიო-განურიმალფორმაციების დიაგნოსტიკა და

მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;

98. მწვავე და ქრონიკული ლიმფედემის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
99. ღიაბეტური ანგიოპათიის და ღიაბეტური ტერფის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
100. კიდურების ვაზოსპასტური დაავადებების – ანგიოტროფონევროზების (სიცივის აკროციანოზი, პერიფერიული არტერიოსპაზმი, ერითრომელალგია, ბადისებრი ლივედო და სხვ) დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
101. რეინოს ფენომენის გამომწვევი მიზეზების კლინიკურ-ლაბორატორიულ-ინსტრუმენტული დადგენა, დიფერენციული დიაგნოსტიკის ჩატარება, მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
102. კისრის და წელის სიმპატექტომიების ჩვენებების დადგენა და მათი წარმოება;
103. გულმკერდიდან გამოსვლის კომპრესიული სინდრომების (კოსტოკლავიკუ-ლარულის, ჰიპერადდუქციის, წინა კიბისებრი კუნთის, მკერდის მცირე კუნთის, კისრის ნეკნის, პანკოსტის სიმსივნე) კლინიკურ-ინსტრუმენტული დიაგნოსტიკა დიფერენციული დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
104. გულმკერდიდან გამოსვლის სინდრომების ქირურგიული მკურნალობის წარმოება (პირველი ნეკნის რეზექცია, კისრის ნეკნის რეზექცია, მკერდის მცირე კუნთის გადაკვეთა, სკალენოტომია);
105. სისხლძარღვის კედლის არაათეროსკლეროზული დაზიანებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა:
 - აორტო-აორტერიოათოიგები (მარფანის სინდრომი, კორლერ-დანლოსის სინდრომი, კისტოზური მედიალური ნეკროზი, ფიბროკუნთოვანი დისპლაზია, არტერიომეგალია, დაკლაკნილობა (კინკინგი);
 - აორტო-აორტერიიტი, ვასკულიტები;
 - ადვენტიციალური კისტოზური დაავადება;
 - სისხლძარღვის კედლის ინფიცირება;
 - სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები სისტემური დაავადებების დროს;
 - სისხლძარღვთა ექსტრაგაზალარური კომპრესია;
 - სისხლძარღვოვანი სიმსივნეები;
 - სისხლძარღვის კედლის სხივური დაზიანებები;
 - სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები ინტრავენურ ნარკოტიკებზე დამტკიდებულობის დროს;
106. პორტალური ჰიპერტენზიის დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
107. აორტა-თემოს და კიდურების არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა ფონტენის და ტრანსატლანტიკური საერთაშორისო ასოციაციების შემთანხმებელი კომიტეტის (TASC) კლასიფიკაციების გათვალისწინებით;
108. აორტა-თემოს და კიდურების არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების ქირურგიული მკურნალობის წარმოება:
 - ბარძაყ-მუხლექვეშა და ბარძაყ-წვივის შუნტირება (რევერსირებული ან არარევერსირებული აუტოვენით *in situ*) ან პროთეზირება სინთეტური პროთეზით;
 - ენდარტერეგებული ბარძაყის დრმა არტერიიდან;
 - თემო-ბარძაყის სეგმენტის შუნტირება ან პროთეზირება სინტეტური პროთეზით;

- ექსტრაანატომიური შუნგირებები (ჯვარედინა ბარძაფბარძაყის, იღლია-ბარძაყის, თემო-ბარძაყის დამხურავი ხერელის გავლით);
 - თემოს არტერიების ლია, ნახევრად დახურული და დახურული ენდარტერებები;
 - თემოს არტერიების პროთეზირება;
 - აორტა-თემოს სეგმენტის პროთეზირება.
109. აორტის, მაგისტრალური და პერიფერიული არტერიების ანევრიზმების და განშრევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
- პერიფერიული არტერიების ათეროსკლეროზული და თრავმული ანევრიზმების ამოკვეთა არტერიის პროთეზირებით/შუნგირებით.
 - მუცლის ინფრარენალური ნაწილის ანევრიზმექტომია პროთეზირებით.
110. აორტის ბრაქიოცეფალური ტოტების (საძილე, ლავიწქვეშა, უსახელო და ხერხემლის არტერიები) მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა მასტენოზირებელი პროცესის ხარისხის და თავის ტენის იშემიური ინსულტის განვითარების რისკის გათვალისწინებით;
111. აორტის ბრაქიოცეფალური ტოტების მაოკლუზირებელი დაავადებების ქირურგიული მკურნალობის წარმოება:
- საძილე არტერიის ენდარტერებებით;
 - საძილე არტერიის რეიმპლანტაცია ლავიწქვეშა არტერიაში;
 - ჯვარედინა ლავიწქვეშა-ლავიწქვეშა შუნგირება.
112. თირკმლის არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა (ქირურგიული, ენდოვასკულარული, კონსერვატიული);
113. თორაკოაბდომინალური მიდგომების ჩატარება;
114. სიმპტომური ჰიაკინტენიის სხვა ფორმების (ფეორტომაციიტმა, კონის დაავადება, აორტის კოარქტაცია, კოარქტაციული სინდრომი) დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა;
115. მუცლის ღრუს გისცერალური ორგანოების მწვავე და ქრონიკული იშემიის დიაგნოსტიკა და მკურნალობის ტაქტიკის შერჩევა (ქირურგიული, ენდოვასკულარული, თრომბოლიზური);
116. სისხლძარღვთა ქირურიის გართულებების (პროთეზის ინფიცირება, თრომბოზი, სისხლძარღვობანი ნაკერიდან არზიული სისხლდენა, აორტა-ნაწლავის ფისტულა) დიაგნოსტიკა და ქირურგიული მკურნალობა;
117. პაციენტის ოპერაციული და ანესთეზიოლოგიური რისკის დადგენა;
118. ოპერაციის წინა- და შემდგომი პერიოდების მართვა;

3. პროფესიული მზადების სტრუქტურა და სარეზიდენტო პროგრამის შინაარსი

3.1. პროგრამის აღწერილობა

პროგრამა ითვალისწინებს საკითხისადმი ჯგუფურ მიდგომას და გადაწყვეტას, პროგრამაში მონაწილე თითოეულ კლინიკურ ბაზაზე. ავადმყოფთა მკურნალობის პროცესში მონაწილეობა, სხვადასხვა დონის (ეგაპის) რეზიდენტთა მიერ სხვადასხვა მოცულობით ხორციელდება. რეზიდენტებს შორის წესდება ”პირამიდული იერარქიულობა”, რაც უზრუნველყოფს ყველა მათგანის მონაწილეობას სწავლისა და სწავლების პროცესში. ანუ, უფროსკურსევლი რეზიდენტი, პროგრამის ფარგლებში ვალდებულია გაუწიოს საგანმანათლებლო და პრაქტიკული დახმარება

მასზე ერთი დონით ქვევით მყოფ რეზიდენტს საკუთარი კომპეტენციისა და უფლებამოსილების ფარგლებში. ამგვარად, გარდა პროგრამაში მონაწილე მასწავლებლებისა, თითოეული დონის რეზიდენტს ჰყავს მასწავლებლები - ზემდგომი ეტაპის რეზიდენტიც. ბოლო ეტაპის რეზიდენტი - უფროსი რეზიდენტი, გარკვეულ მაკორდინირებელ როლს თამაშობს პროგრამის სხვა მონაწილეთა შორის და საგანმანათლებლო და კლინიკურ-პროფესიულ დახმარებას უწევს უმცროს კოლეგებს. სწავლების პირველი ორი წლის განმავლობაში რეზიდენტები ასრულებენ ძირითად სავალდებულო როტაციების სერიებს მოდულების მიხედვით, რომელთა განრიგი მტკიცდება ინდივიდუალური სასწავლო გეგმის შესაბამისად. აღნიშნულის შემდეგ, რეზიდენტი აგრძელებს სპეციალიზაციას სისხლძარღვთა ქირურგიაში. სისხლძარღვთა ქირურგიაში სრული, ხუთწლიანი სპეციალიზაციის შემდეგ, რეზიდენტები ზედმიწევნით ითვისებენ პროგრამას და მათი პასუხისმგებლობა ეტაპობრივად იზრდება, რომლის კულმინაციას წარმოადგენს უფროსი რეზიდენტის სტატუსი, რომლის დროსაც ისინი პრაქტიკულად წარმართავენ აგადმყოფთა მკურნალობას და ადმინისტრირებას.

რეზიდენტს საშუალება უნდა მიეცეს შეასრულოს რთული პროცედურების საგმარისი რაოდენობა, რათა შეიძინოს ადეკვატური ქირურგიული ტექნიკა და შეეძლოს სხვადასხვა განსხვავებულ სიტუაციებში მართებული კლინიკური გადაწყვეტილების მიღება.

პროგრამის ხელმძღვანელი უნდა დარწმუნდეს, რომ რეზიდენტმა არა მარტო შეასრულა, არამედ აითვისა პროგრამით გათვალისწინებული საკითხები და ჩამონათვალის შესაბამისი ჩვევები. აქედან გამომდინარე, შესრულებული ოპერაციების რაოდენობა თითოეული რეზიდენტისათვის შესაძლოა არ იყოს ზუსტად იდენტური.

როდესაც შესრულებული ოპერაციული აქტივობა განისაზღვრება სასწავლო როლის მქონე ინტერვენციებად, რეზიდენტს შეუძლია შეუდგეს გამოცდილების გაზიარებას მისი უმცროსი კოლეგებისათვის და ამგვარად გადასცეს საკუთარი ცოდნა მათაც.

3.2. მოდულები / როტაციები:

მოდულების/როტაციების განრიგი შესაძლებელია შეიცვალოს რეზიდენტის ინდივიდური სამუშაო გეგმის შესაბამისად. აღნიშნული საკითხის მოგარებაზე პასუხისმგებელია პროგრამის ფაკულტეტი და უშუალოდ პროგრამის ხელმძღვანელი.

სასწავლო გეგმა - რეზიდენტურის პროგრამა “სისხლძარღვთ ქირურგია” 55თვე.

PGY I	
ზოგადი ქირურგია I	10 თვე
დაპაპარაკოპიული ქირურგია (ბაზისური ნაწილი)	1 თვე

PGY II	
ზოგადი ქირურგია II (ზოგ-ქირ 3თვე + ონკოქირურგია 2 თვე)	5 თვე
დამწვრობა	1 თვე
ყბა-სახის ქირურგია	1 კვირა
სასამართლო მედიცინა	3 კვირა
რადიოლოგია	1 თვე
ტრავმატოლოგია - ორთოპედია	1 თვე
პლასტიკური ქირურგია	1 თვე
თორავლური ქირურგია	1 თვე

VS I	
სისხლძარღვთა ქირურგია (გადაუდებელი)	3 თვე
უროლოგია, ნეფროლოგია	2 თვე
ტრანსპლანტოლოგია	1 თვე
ბავშვთა ქირურგია	1 თვე

სისხლძარღვთა ქირურგია	2 თვე
გინეკოლოგია	1 თვე
ნეიროქირურგია	1 თვე

VS II	
სისხლძარღვთა ქირურგია (გეგმიური)	5 თვე
კარდიოქირურგია	2 თვე
ინტენსიური თერაპია	2 თვე
ინტერვენციული რადიოლოგია	2 თვე

VS III	
ინტერვენციული რადიოლოგია	3 თვე
სისხლძარღვთა ქირურგია	8 თვე

3.3. რეზიდენტის სამუშაო განრიგი და კონფერენციები

რეზიდენტის სამუშაო გრაფიკი განისაზღვრება 40 საათით პვირის სამუშაო დღეების განაგლობაში ანუ რეზიდენტის ოფიციალური სამუშაო დღე თრშაბათი-პარასკევის ჩათვლით შეადგენს 8 ასტრონომიულ საათს. გარდა ამისა, რეზიდენტი ვალდებულია ყოველ მე-4 დღეს იმორიგეოს ოფიციალური სამუშაო დღის დასრულებიდან, მომდევნო დღეს სამუშაო დღის დაწყებამდე. შაბათ კვირას (ასევე დასვენების დღეებში) 24 საათის განმავლობაში. რეზიდენტს დამოუკიდებლად მორიგეობის უფლება სწავლის არც ერთ ეტაპზე არ აქვს. რეზიდენტი ასევე პროგრამის ხელმძღვანელობის ან საკუთარი შესედულებიდან გამომდინარე, კლინიკაში მუშაობს შაბათ-კვირას და დასვენების დღეებშიც. რეზიდენტის სამუშაო დღე იწყება 9 საათისათვის. შესაბამისად სრულდება 5 საათზე. რეზიდენტს უფლება აქვს რეზიდენტურის ყოველი წლისპერიოდში გამოიყენოს შეებულება 30 კალენდარული დღის განმავლობაში. შვებულების განრიგი თანხმდება და მტაცება პროგრამის ხელმძღვანელის მიერ. განსაკუთრებულ შემთხვევებში, რეზიდენტს შეუძლია მიმართოს პროგრამის ხელმძღვანელს მისთვის შვებულების დღეების განრიგის გარეშე გამოიყენების უფლების მიცემის შესახებ.

საგანმანათლებლო კონფერენციები ადგევატური უნდა იყოს, როგორც ხარისხით, ისე სიხშირით. ამ შეხვედრებზე რეზიდენტებმა უნდა შეძლონ არა მარტო კლინიკური ქირურგიული შემთხვევების განხილვა, არამედ, ქირურგიის ბოლო მიღწევების გაცნობა. კონფერენციების განრიგი წინასწარ უნდა იყოს დამტკიცებული და ცნობილი, რათა რეზიდენტებმა შეძლონ მათზე რეგულარული დასწრება. კონფერენციებს უნდა ესწრებოდნენ როგორც რეზიდენტები, ასევე მათი მასწავლებლები, რაც ღოკუმენტურად უნდა იყოს დადასტურებული. პროგრამის მიმდინარეობისას შესაძლებელია შემდეგი ტიპის კონფერენციების მოწყობა:

1. სიკვდილობისა და გართულებული შემთხვევების ყოველგვირეული გარჩევა, მათ შორის შემთხვევათა რადიოლოგიური და აათოლოგანაზომიური შესაბამისობის გაცნობა ქირურგიული კლინიკისა და სექციის შედეგების შეპირისაირება;
2. კონფერენციების სტრუქტურული სერიების ციკლი რათა დაიფაროს პროგრამით გათვალისწინებული კლინიკური და საბაზისო საკითხები (ი. ჩამონათვალი კურიკულუმში). ამ დროს შეხვედრათა მომზადების შინაარსი უნდა ეფუძნებოდეს ქირურგიის სახელმძღვანელოებს;
3. რეგულარულად მოწყობილი კლინიკური სასწავლო კონფერენციები, მაგალითად: კლინიკური გარჩევები და მრგვალი მაგიდები სხვადასხვა მოწვეულ პროფესიონალთა მონაწილეობით.

პროგრამის ხელმძღვანელმა უნდა შექმნას ისეთი გარემო, რომელიც ოპტიმალური იქნება როგორც სამკურნალო, ისე აკადემიური პროცესისათვის. კონფერენციების თვალსაზრისით, კლინიკური როტაციების დროს შეხსაძლებელია დაწესდეს განსხვავებული მოდელები, ვინაიდან სხვადასხვა საეცალობები მოითხოვენ სხვადასხვა სამუშაო საათებსა და მიღეომებს. აქედან გამომდინარე, ზოგადად პროგრამა უნდა იყოს მოქნილი და ადვილად თავსებადი თითოეულ მოდულთან/როტაციასთან. ამასთან, ყოველთვის უნდა იყოს გათვალისწინებული ის გარემოება, რომ რეზიდენტი ეს არის სრულ შტატზე მომუშავე პირი.

ქირუგიული ცოდნის ცენტრალური ნაწილი ჯამდება სწორედ ზემოთ აღნიშნულ ყოველგვირებულ საბაზისო კონფერენციებზე, რომლებიც ინტერაქტიულია და დიდაქტიკურ ხასიათს ატარებს. ქირუგიული მრგვალი მაგიდები და ავადობა-სიკვდილობის კონფერენციები წარმოადგენს ფორუმს, სადაც რეზიდენტები უნდა აჩვენოს ფუნდამენტური ცოდნა; რეზიდენტებს საშუალება ეძლევა, გადახედოს საბაზისო ქირუგიულ საფუძვლებს, აქტიური მონაწილეობა მიიღოს შემთხვევათა პრეზენტაციებში და გაარჩიოს და დამტეშაოს თანამედროვე ლიტერატურა. კონფერენციებზე უფროსკურსელი რეზიდენტები ასრულებენ წარმართავ როლს და ხელს უწყობენ მათი უმცროსი კოლეგების განათლებას.

3.4. სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობა

სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის კომპონენტი მინხეულია პროგრამის ინტეგრალურ ნაწილად და მისი წარმართვა სასურველია პროგრამის მონაწილე უკელი რეზიდენტებისათვის. პროგრამის სამეცნიერო-კვლევითი საკითხების კოორდინატორი იძლევა მეთოდურ მითითებებს და რეკომენდაციებს ამ სფეროში, ასევე საჭიროების შემთხვევაში დახმარებას უწევს რეზიდენტებს პროექტის დაგეგმვის და განვითარების საკითხებში, აწვდის ინფორმაციას მირთად რესურსებზე, ეხმარება დონორებთან ურთიერთობაში. რეზიდენტი უნდა ესწრებოდეს ეროვნულ პროცესიულ ფორუმებსა და ღონისძიებებს ქირუგიის საკითხებზე, ასევე, შეძლებისდაგვარად, მონაწილეობას დებულობდეს საერთაშორისო პროფესიულ და სამეცნიერო ფორუმებში. რეზიდენტები, რომლებიც ჩართული არიან სამეცნიერო საქმიანობაში, გალერებული არიან საკუთარი კვლევის შედეგების შესახებ მოხსენებით წარსდგნენ პროგრამისა და ფართო ქირუგიული საზოგადოების წინაშე.

3.5. პროფესიულ კონფერენციებსა და ფორუმებზე დასწრება

რეზიდენტი უნდა დაესწროს ადგილობრივ, რეგიონულ და ეროვნულ პროფესიულ ფორუმებს, რაც გათვალისწინებული უნდა იყოს პროგრამის ხელმძღვანელისა და ფაკულტეტის მიერ. პროგრამაში ასევე უნდა უზრუნველყოს ასეთ ღონისძიებებში მონაწილეობის მიზნით რეზიდენტის ფინანსური უზრუნველყოფა, როგორც ქვეყნის შიგნით, ისე საზღვარგარეთ. დასწრება პროცესიულ ღონისძიებებზე, განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია უფროსი რეზიდენტებისათვის, რის გამოც, შერჩევის დროს მათ გარეგული უპირატესობა უნდა მიეცეთ. კონფერენციის დასწრების გამო გაცემისთვის პერიოდი აუცილებლად უნდა იქნას გათვალისწინებული და კომპენსირებული საწავლო ინდივიდურ პროგრამაში.

3.6. პრაქტიკული საქმიანობა:

რეზიდენტთა პრაქტიკული საქმიანობა გაშლილია პროგრამაში მონაწილე კლინიკურ ბაზებზე. საჭიროების შემთხვევაში ასევე დამატებით შესაძლებელია სხვა აკრედიტებული სამედიცინო დაწესებულების ჩართვა. რეზიდენტს შეუძლია რომელიმე მოდულის / ბლოკის გავლა საზღვარგარეთის რომელიმე წარმატების ბაზაზე, რის შესახებაც ინფორმირებული უნდა იყოს პროგრამის აღმინისტრაცია, რომელიც ათანხმებს აღნიშნულ საკითხებს უცხოეთის სამედიცინო დაწესებულებებისთვის. რეზიდენტის ქირუგიული პრაქტიკა ვრცელდება როგორც პოსპიტალურ, ისე ამბულატორულ/პოლიკლინიკურ დონეზე. ამბულატორული ქირუგიის შესწავლა წარმოადგენს ქირუგიული მზადების განუყოფელ კომპონენტს ქირუგიული ავადმყოფის მართვის ერთობაში. რეზიდენტს უნდა პქონდეს საშუალება, უშუალებელ გასინჯოს ავადმყოფი პოსპიტალიზაციამდე. ასევე მონაწილეობა მიიღოს მის მკურნალობასა და მართვაში ოპერაციის შემდგომ, გაწერის მომდევნო პერიოდში, მათ შორის ავადმყოფის ბინაზე მკურნალობის ეტაპზე (თუ ასეთი მიზანშეწონილია). პოსტოპერაციული მეურნალობის დროს, რეზიდენტი უფლებამოსილია პოლიკლინიკურ დაწესებულებაში მიიღოს ვიზიტად მყოფი პაციენტი, გასინჯოს და გაატაროს შესაბამისი კლინიკური ღონისძიებები მის მეთვალყურე ექიმთან ერთად.

3.7. უწყვეტი განათლება:

რეზიდენტი უნდა ესწრებოდეს უნივერსიტეტისა და შესაბამისი კლინიკების კონფერენციებს და სხვადასხვა ხასიათის ღონისძიებებს (სამეცნიერო, კლინიკური, თემატური სტატისტიკური და სხვ). უფროსკურსელი რეზიდენტი ეხმარება მის უმცროს კოლეგებს ასეთ ღონისძიებებზე წარმოადგინონ

მოხსენებები, ანგარიში და მეთოდურ კოორდინაციას უწვეს მათ. გარდა საუნივერსიტეტო ძირითადი დონისძიებებისა, რეზიდენტები უნდა ესწრებოდნენ იმ კლინიკური ბაზის ანალოგიურ შეხვედრებს, რომლებშიც მოცემულ მოქმედში ისინი სწავლებას გადიან.

3.8. პურიკულუმი:

სისხლძარღვთა ქირურგმა უნდა აითვისოს და განავითაროს სპეციალიზებული ცოდნა, რათა მოახდინოს სისხლძარღვთა დაავადებების დიაგნოსტიკა, პრეოპერაციული, პერიოპერაციული და პოსტოპერაციული მართვა, სპეციალობა მოიცავს სისხლძარღვების მწვავე და ქრონიკულ დაავადებებსა და დაზიანებებს; ასევე ყველა ასაკის პაციენტთა მწვავე და ელექტიურ პროცედურებს. მზადების დროს, ფოკუსურ მიმართულებად არის მიჩნეული დიაგნოსტიკა და მკურნალობა. ეს უკანასკნელი მოიცავს ყველა სახის ინსტრუმენტულ და არაინსტრუმენტულ მეორედებს, მათ შორის რადიოლოგიურ კვლევებს (ანგიოგრაფიას, სონოგრაფიას, კომპიუტერულ ტომოგრაფიასა და ბირთვულ მაგნიტურ რეზონანსს). ქირურგს უნდა შეეძლოს გამოიყენოს შესაბამისი ტექნიკა როგორც სადიაგნოზო, ისე სპეციალო დანიშნულებით, რის გამოც მომზადების დროს უნდა მიეცეს საშუალება შეიძინოს და განავითაროს ცოდნა და უნარები ტექნიკური მეთოდების დასაუფლებლად.

ქირურგიული აქტივობა მოიცავს პრე-, პერი-, და პოსტოპერაციულ პერიოდს; ასევე პერიოდს პაციენტის გაწერის შემდეგ. სპეციალობა ასევე მოიცავს ინდივიდურ და ზოგადპრევენციულ საქმიანობას.

სპეციალობა **განსაკუთრებით ფოთკუსირებულია** პერიფერიული არტერიული დაავადებების მართვაზე, ასევე ვენური თრომბოზების მართვასა და ვენური თრომბორემბოლიიების პრევენციაზე.

ცოდნა და უნარ-ჩვევები, რომლებიც სისხლძარღვთა ქირურგს ესაჭიროება, მჭიდროდაა დაკავშირებული და მოითხოვს მის თანამშრომლობას მედიცინის სხვა დარგებთან. გარდა ამისა, სისხლძარღვთა ქირურგს მოეთხოვება იცოდეს ანატომია, ფიზიოლოგია, მიკრობიოლოგია, პათოლოგია, ბიოქიმია და სხვა საბაზისო დისციპლინები, რაც მას საშუალებას მისცემს ჩაწვდეს დაავადებებისა და დაზიანებების არსეს როგორც ორგანიზმის ნორმალური ფუნქციონირებისას, ასევე სხვადასხვა პათოლოგიური მდგრადებების დროს. სისხლძარღვთა ქირურგს უნდა შეეძლოს იმ ძირითადი ფარმაკოლოგიური საშუალებების მოქმედების და ტოქსიკური ეფექტების არსში გარკვევა, რომლებიც გამოიყენება სისხლძარღვთა ქირურგიაში. სისხლძარღვთა ქირურგს უნდა პქრნდეს გარკვეული საფუძველი ასევე ზოგად პათოლოგიაში, მათ შორის იმუნოლოგიის საფუძვლებში და მიკრობიოლოგიის საკითხებში, რომლებიც დაკავშირებულია ქირურგიულ პრაქტიკასთან.

სისხლძარღვთა ქირურგის მომზადების დროს მას აუცილებლად უნდა მიეცეს ცოდნა ჯანდაცვის ეკონომიკის, სამეცნიერო-კვლევითი მეთოდოლოგიების, ეთიკური და იურიდიული საკითხების სფეროებში. მზადების პერიოდში ქირურგი უნდა ეწეოდეს სამეცნიერო აქტივობას, ამზადებდეს სამეცნიერო პუბლიკაციებს და ამთ იმზადებდეს საფუძველს შემდგრმი კლინიკური საქმიანობის წარმატებულად განხორციელებისათვის.

სისხლძარღვთა ქირურგის მომზადების გეგმა უნდა მოიცავდეს თეორიულ ცოდნას და პრაქტიკულ ჩვევებს. პირველი კომპონენტი უნდა შეფასდეს გამოცდის გზით, ხოლო მეორე – შესრულდეს ჩამონათვალის შესაბამისად, შედეგები დოკუმენტურად აისახოს სარგებისტრაციო ჟურნალში და შეფასდეს კლინიკური გამოცდის გზით.

თეორიული ცოდნა

სპეციალობა – სისხლძარღვთა ქირურგია მოითხოვს განვითარებას, დოკუმენტირებასა და შეფასებას რამდენიმე ძირითადი მიმართულებით. უპირველეს ყოვლისა ქირურგს უნდა გააჩნდეს ზოგადსამედიცინო და ზოგად-ბიოლოგიური განერაციული ცოდნა, რომელიც მას უნდა გამოიყენოს კლინიკურ პრაქტიკაში; სისხლძარღვთა ქირურგმა უნდა წარმართოს თვისობრივი კლინიკური პროცესი და უნდა აითვისოს ძირითადი ტექნიკური/ოპერაციული ჩვევები.

სასწავლო პროგრამაში სისხლძარღვთა ქირურგის მომზადება განხორციელდება მოდულების მიხედვით. უპირველეს ყოვლისა სისხლძარღვთა ქირურგისათვის აუცილებელია დიპლომამდელი განათლების ეტაპზე მიღებული ცოდნის გაღრმავება და სხვა ჭრილში განხილვა. აღნიშნული აუცილებლობის გამო სისხლძარღვთა ქირურგის კვალიფიკაციის მაძიებელი, პროგრამაში მოხატილეობის დროს გაივლის შესაბამის მოდულებს საბაზისო მეცნიერებებში და გაიღრმავებს ცოდნას შემდეგი მიმართულებებით:

1. ანატომია

- 1.1 მაგისტრალური, პერიფერიული და ორგანოთა სისხლძარღვების ტოპოგრაფიული ანატომია;
- 1.2 მაგისტრალური, პერიფერიული და ორგანოთა სისხლძარღვების ქირურგიული ანატომია:
 - ქირურგიული მიღვომები;
 - მაგისტრალური, პერიფერიული და ორგანოთა სისხლძარღვების ანატომიური ვარიანტები;
 - მაგისტრალური, პერიფერიული და ორგანოთა სისხლძარღვების თანდაყოლილი ანომალიური განვითარება;
- 1.3 მაგისტრალური, პერიფერიული და ორგანოთა სისხლძარღვების რენტგენანატომია.

2. პერიფერიული კენტრული ანატომიკური მარტინიური კანონები

- ჰიდროდინამიკის და პერიფერიული მირითადი ფიზიკური კანონები;
- გულისშიდა პერიფერიული კენტრული ანატომიკა;
- არტერიული პერიფერიული კენტრული ანატომიკა;
- ვენური პერიფერიული კენტრული ანატომიკა;
- ლიმფოდინამიკა;
- მიკროცირკულატორული პერიფერიული კენტრული ანატომიკა;
- სხვადასხვა ორგანოთა შიდა პერიფერიული წინამდღვების განაწილება დიდ და მცირე სისხლის მიმოქცევის წრეებში;
- სისხლის ნაკადი და წნევა ნორმალურ და სტენოზირებულ სისხლძარღვებში;
- კრიტიკული არტერიული სტენოზი;
- არტერიო-ვენური ფისტულის პერიფერიული კენტრული ანატომიკა;
- “დასქსების” და “გაქურდვის” პერიფერიული ფენომენები.

3. სისხლძარღვის კედლის ბიოლოგია

- ემბრიოლოგია;
- მორფოლოგია;
- ბიოქიმია;
- ენდოელიუმის ფუნქცია/დისფუნქცია;
- სისხლძარღვის კედლის ტონუსი და მისი რეგულაცია.

4. ათეროსკლეროზი (ზოგადი საკითხები)

- ეთიოლოგია;
- პათომორფოლოგია;
- პათოგენეზი;
- რისკ-ფაქტორები, სკრინინგი, პრევენცია.

5. სისხლძარღვის კედლის არაათეროსკლეროზული დაზიანებები (ზოგადი საკითხები)

- აორტო-არტერიოპათიები (მარფანის სინდრომი, გარღერ-დანდოსის სინდრომი, კისტოზური მედიალური ნეკროზი, ფიბროკუნთოვანი დისპლაზია, არტერიომეგალია, დაკლაკნილობა (კინკინგი));
- აორტო-არტერიიტი, ვასკულიტები;
- ადვენტიციალური კისტოზური დაავადება;
- სისხლძარღვის კედლის ინფიცირება;
- კორქტაცია, ანევროზია, განშრევება;
- დიაბეტური მიკრო- და მაკროანგიაპთია, არტერიის მედია შრის კალციფიკაცია (მენკენბერგის სკლეროზი);

- სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები სისტემური დაავადებების დროს;
- სისხლძარღვის კედლის სხივური დაზიანებები;
- სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები ინტრავენურ ნარკოტიკებზე დამოკიდებულობის დროს;
- სისხლძარღვების ექსტრაგაზალური კომპრესია;
- თანდაყოლილი არტერიული, ვენური და არტერიო-ვენური მაღლორმაციები;
- სისხლძარღვების თრომბოზები და გმბოლიები;
- სისხლძარღვოვანი სიმსივნეები.

6. პემოსტაზი

- ფიზიოლოგიური ფუნქციონირება;
- ჰიპერკოაგულაციური მდგომარეობები, მემკვიდრული და შექენილი ჰიპერკოაგულაციური მდგომარეობები (თრომბოფილიები).

7. იშემიასთან დაკაგშირებული ორგანოთა დისფუნქცია

8. ფარმაკოლოგია და ფარმაკოთერაპია.

- გაზოტროპული პრეპარატები;
- ანტითრომბული პრეპარატები;
- ანტილიპიდემური პრეპარატები.

9. ბიოლოგიური და ხელოვნური მასალები სისხლძარღვთა ქირურგიაში.

10. სისხლძარღვთა დაავადებების ეპიდემიოლოგია.

11. სისხლძარღვშიდა ინტერვენციები:

- ცენტრალური ვენების (ბარძაფის, ლავიწქვეშა, შიდა საუდლე) კათეტერიზაცია*;
- ბარძაფის და მხრის არტერიების კათეტერიზაცია*;
- კათეტერითმიმართული თრობმოლიზისი*;
- კავა-ფილტრების ჩაყენება**;
- სისხლძარღვების ბალონური ანგიოპლასტიკა**;
- სისხლძარღვების ანომალური და შექენილი პათოლოგიური წარმონაქმნების ემბოლიზაცია**;
- სისხლძარღვის სანათურის სტენტირება**;
- ენდოვასკულარული პროტეზირება**;
- სისხლძარღვის მექანიკური რეკანალიზაცია**.

შენიშვნა:

* - მეთოდის სრული ათვისება აუცილებელია;

** - საკმარისია მეთოდის პრინციპების შესწავლა.

12. სისხლძარღვთა ქირურგიული ტექნიკა

სისხლძარღვების გამოყოფა და მათი სანათურის კონტროლი (დამჭერებით ან ტურნიკეტით):

ინტრაოპერაციული სისხლდენის კონტროლის მეთოდები: არტერიოტომია/ვენოტომია;

სისხლძარღვის ნაკერის ტექნიკა:

- “ბოლო ბოლოში”;
- “ბოლო გვერდში”;

– “გვერდი გვერდში”;

კედლის გვერდითი პლასტიკა.

სისხლძარღვების პროცენტიება და შუნტირება აუტო- და სინოეტური შემცვლელებით;

სისხლძარღვის რეპლანტაცია და რეიმპლანტაცია;

სისხლძარღვშიდა მანიპულაციები სხვადასხვა სახის კათეტერებით;

სისხლძარღვის რეპონსტრუქციის შეფასება:

– ელექტრომაგნიტური ფლოუმეტრით;

– ინტრაოპერაციული ანგიოგრაფიით.

მიკროქირურგიული ტექნიკის შესწავლა საოპერაციო ლუპის და მიკროსკოპის გამოყენებით:

– მცირე ყალიბის სისხლძარღვების პლასტიკა;

– ინტერფასციკულარული ნეიროპლასტიკა.

სისხლძარღვთა ქირურგია:

1. აორტა-თერმოს და კიდურების არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
2. აორტის, მაგისტრალური და პერიფერიული არტერიების ანევრიზმების და განშრევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
3. აორტის ბრაქიოცეფალური ტოტების (საძილე, ლავიწქვეშა, უსახელო და ხერხემლის არტერიები) მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
4. თირკმლის არტერიების მაოკლუზირებელი დაავადებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
5. სიმპტომური ჰიპერტენზიის სხვა ფორმების (ფეოქრომოციტომა, კონის დაავადება, აორტის კოარქტაცია, კოარქტაციული სინდრომი) დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
6. ვისცერალური იშემიის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
7. გულმკერდიდან გამოსვლის სინდრომების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
8. კიდურების მწვავე არტერიული გაუვალობის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
9. დიაბეტური ანგიოპათიის და დიაბეტური ტერფის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
10. სისხლძარღვთა ქირურგიის გართულებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
11. სისხლძარღვების ტრაგმული დაზიანებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა, სამხედრო-საველე ქირურგიის პრინციპები;
12. ქვედა კიდურების ქრონიკული ვენური უქმარისობის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
13. ღრმა ვენების თრომბოზების და ფილტვის არტერიის ემბოლიის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
14. მწვავე და ქრონიკული ლიმფედემის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;

15. კიდურების ამპუტაციის ჩვენებები და ქირურგიული ტექნიკა;
16. სისხლძარღვის კედლის არათეროსკლეროზული დაზიანებების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა:
 - აორტო-არტერიოპათიები (მარფანის სინდრომი, გრელერ-დანდლოსის სინდრომი, კისტოზური მედიალური ნეკოზი, ფიბროკუნთოვანი დისპლაზია, არტერიომეგალია, დაკლაქნილობა (კინჯინი);
 - აორტო-არტერიიტი, ვასკულიტები;
 - ადვენტიციალური კისტოზური დაავადება;
 - სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები სისტემური დაავადებების დროს;
 - სისხლძარღვთა ექსტრავაზალური კომპრესია;
 - სისხლძარღვოვანი სიმსივნეები;
 - სისხლძარღვის კედლის სხივური დაზიანებები;
 - სისხლძარღვის კედლის დაზიანებები ინტრავენურ ნარკოტიკებზე დამოკიდებულობის დროს;
17. კიდურების ვაზოსპასტური დაავადებების (ანგიოტროფონევროზები) დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
18. თანდაყოლილი არტერიული, ვენური და არტერიო-ვენური მალფორმაციების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
19. ჰემოსტაზის დარღვევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა სისხლძარღვების დაავადებების დროს;
20. სიმპატექტომიების ჩვენებები და ქირურგიული ტექნიკა პერიფერული სისხლძარღვების დაავადებების დროს;
21. ჰემოდიალიზისთვის არტერიო-ვენური ანასტომოზების და შუნტების შექმნის ქირურგიული ტექნიკა;
22. პორტალური ჰიპერტენზიისდიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
23. სისხლძარღვოვანი გენგზის მამაკაცთა იმპოტენციის დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
24. მცირე მენჯის ვენური შეგუბების სინდრომით გამოწვეული ქალთა სექსოლოგიური დარღვევების დიაგნოსტიკა და მკურნალობა;
25. პაციენტის ოპერაციული რისკის დადგენა;
26. ოპერაციის წინა- და შემდგომი პერიოდების მართვა;

ურო-გენიტალური ტრაქტი:

შარდ სასქესო სისტემის ქირურგიული ანატომია, გამოყენებითი ფიზიოლოგია და პათოლოგია, რომელიც აუცილებელია კლინიკური კვლევებისათვის, სპეციფიკურ კვლევათა ინტერპრეტირებისათვის, მოშლილი ფუნქციის აღქმისათვის და ურო-გენიტალური დაავადებებისა და დაზიანებების ქირურგიული მკურნალობისათვის.

ურინარული ტრაქტის ინფექციები;

ჰემატურია;

შარდოვანი კენჭები;

შარდის რეტენცია;

თირქმლის ქრონიკული უქმარობა: პრინციპები და დიალიზის ტექნიკა;

თირკმლის გადანერგვის პრინციპები;
 სათესლე პარკის ტკივილი და შეშუპება;
 სათესლის შემოგრეხა;
 წინამდებარე ჯირკვლის დაგვადებები;
 მუცლის მწვავე ტკივილის გინეკოლოგიური მიზეზები;
 მენჯის ანთებითი დაგვადებები;
 ურო-გენიტალური ტრაქტის ავთვისებიანი დაგვადებები.

დუნგრალური ნერვული სისტემა (ნეიროჰირურგია):

- თავის და ზურგის ტკინის დახურული ტრაგმის ზოგად ნევროლოგიური შეფასება;
- პერიფერიული ნერვების ტრაგმული დაზიანების დიაგნოსტიკა;
- ნეირორაფიის ჩატარება;
- კიდურების ცენტრალური და პერიფერიული პარეზის/პლეგიის დროს განვითარებული სისხლძარღვოვანი დისტონის შეფასება ფიზიკალური და ინსტრუმენტული (დოკლეროგრაფია) გამოკვლევებით;
- კიდურების დრმა ვენების თრომბოზის ანტიორომბული პროფილაქტიკა და მკურნალობა პაციენტებში საინალური ტრაგმით და ინსულტის შემდგომ პერიოდში;
- თავის ქალის დეკომპრესიული ტრეპანაციის ჩატარება;
- ლუმბალური პუნქციის ჩატარება.

თორაპალური ქირურგია :

- გულმკერდის ორგანოების რენტგენოგრამების და რენტგენოტომოგრამების წაკითხვა და შედეგების სწორი ინტერპრეტაცია;
- გულმკერდის ყაფაზის, პლევრის დრუს და ფილტვების დაზიანებების დიაგნოსტიკა და კონსერვატიული ან ქირურგიული მკურნალობის ჩვენებების დადგენა;
- პლევრის დრუს პუნქციისა და დრენირების წარმოება;
- პლევრის დრუს გამონადენის აქტიური ამოქანვის წარმოება;
- სხვადასხვა სახის თორაპოტომიური მიდგომების ჩატარება;
- პნევმორაფიის წარმოება;
- ზემო დრუ ვენის სინდრომის გამომწვევი ონკოლოგიური მიზეზების (შუასაყარის სიმსივნეები, ფილტვის კიბო) დიაგნოსტიკა და მკურნალობის შერჩევა;
- გულის კუნთის ჭრილობის გაკერვის (კარდიორაფია) ქირურგიული პრინციპების ფლობა.

პრაქტიკული უნარ-ჩვევები მოსალოდნებლი შედეგები

სისხლძარღვთა ქირურგიის პროგრამაში სწავლების დასრულების შემდეგ, სისხლძარღვთა ქირურგის კალიფიკაციის მაძიებელმა კურსდამთავრებულმა უნდა შესძლოს:

- ქირურგიულ მდგომარეობათა მართვა, საბაზისო და კლინიკურ ცოდნაზე დაფუძნებული გამცდილების გამოყენებით;
- უწევნოს შესაბამისი უნარ-ჩვევები იმ ქირურგიული ტექნიკის გამოყენებით, რომელსაც უნდა ფლობდეს კვალიფიციური ქირურგი;
- აჩვენოს კრიტიკული აზროვნების უნარი ქირურგიული გადაწყვეტილებების მიღებისას, განსაკუთრებით, როდესაც ავადმყოფი იმყოფება სიცოცხლისათვის საშიშ მდგომარეობაში;
- წარმართოს ეთიკური, იურიდიულად დასაბუთებული განსჯა, რაც შეეფერება მაღალი კვალიფიკაციის ექიმ სპეციალისტს;
- ეფაქტურად ითანამშრომლოს კოლეგებთან და სხვა სპეციალობის ექიმებთან;
- ასწავლოს და გაუზიაროს შეძენილი ცოდნა და პრაქტიკული გამოცდილება კოლეგებს, უმცროს რეზიდენტებს, სტუდენტებს და ჯანდაცვის სფეროს სხვა მუშაკებს;
- მიაწოდოს პაციენტს და მისი ოჯახის წევრებსა და ახლობლებს მათი ჯანმრთელობისათვის აუცილებელი საჭირო რეკომენდაციები;

- აჩვენოს მზადეოფნა უწყვეტი პროფესიული განათლებისათვის, რაც ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მომენტია ქირურგის კვალიფიკაციის მუდმივი ამაღლებისა და სრულყოფისათვის;
- აჩვენოს სამეცნიერო კვლევების, ნაშრომების აღეკვატური აღქმისა და ინტერპრეტაციის უნარი, ამავდროულად თვითონაც შეეძლოს სამეცნიერო კვლევის წარმართვა ან მასში აქტიური მონაწილეობა;
- განავითაროს ლიდერობისა და ადმინისტრაციული უნარები;
- პატივი სცეს პაციენტის და მათი ოჯახის საჭიროებებს, აღმოუჩინოს და წარმართოს ქირურგიული დახმარება მათი საჭიროებიდან გამომდინარე.

არსებითი შესაძლებლობები, რომელიც უნდა გააჩნდეს რეზიდენტურის კურსდამთავრებულს მდგომარეობს აკადემიურ და მოქმედების შესაძლებლობებში და უნარებში, რასაც თან უნდა ერთვოდეს ფიზიკური, კოგნიციური და ქცევითი თავისებურებების ჩამოყალიბება და განვითარება, იმგვარად, როგორც აღწერილია წინამდებარე პროგრამაში. დიალოგისშემდგომი განათლების პროგრამა სპეციალობაში “სისხლძარღვთა ქირურგია” მოითხოვს შემდეგ კომპონენტებს: ინტელექტუალურ შესაძლებლობებს(კონცეპტუალური, ინტეგრაციული და ხარისხებრივი შესაძლებლობები, რომლებიც აუცილებელია დიაგნოზის დასმისა და კლინიკური პრობლემების გადაჭრისათვეს); ექიმის მიქმედების ქცევით და სოციალურ ასპექტებს, კომუნიკაციურ უნარ-ჩვევებს, მოტორულ თავისუფლებას და სენსორული სექციიკურ განვითარებას. ზემოთ ჩამოთვლილი ჩვევები უნდა განივითაროს თვითონეულმა რეზიდენტმა ქირურგმა, რათა აღეკვატური საშუალება მიეცეს შექნილი პროფესიული ცოდნისა და გამოცილების გამოყენებისათვის.

ინტელექტური შესაძლებლობები

რეზიდენტს უნდა შეეძლოს სრულყოს ან შეიძინოს ფაქტობრივი ცოდნა კითხვისა და დიაგეტიკური კონფერენციების გზით, დამოუკიდებლად შეაგროვოს ინფორმაცია, მოახდინოს შესწავლილი მასალის ანალიზი და სინთეზი და ბოლოს გამოიყენოს არსებული ცოდნა კონკრეტულ კლინიკურ სიტუაციაში. რეზიდენტმა უნდა გამოიმუშაოს უწყვეტი განათლების ჩვევები, იგი თავიდანვე უნდა შეეგუროს იმ აზრს, რომ მისი განათლება და პროფესიული განვითარება გაგრძელდება მუდმივად, კარიერის დასრულებამდე. რეზიდენტმა უნდა განივითაროს ადეკვატური კლინიკური განსჯისუნარიანობა და წარმოაჩინოს კარგად ინტეგრირებული ცოდნა ნოზოლოგიათა დიაგნოსტიკის, მკურნალობისა და პრევენციის შესახებ, მათი პრაქტიკული მოვაწეობის ჩარჩოებში. რეზიდენტი თავს კომფორტულად და დამაჯერებლად უნდა გრძნობდეს, არაორაზოვნად მოქმედებდეს კლინიკურ სიტუაციებში და საჭიროების შემთხვევაში უნდა შეეძლოს მოისმინოს და გაიზიაროს ალტერნატიული მოსახრება კოლეგებისაგან.

ქცევითი, სოციალური და პროფესიული შესაძლებლობები

რეზიდენტი უნდა ფლობდეს კომუნიკაციების და სტაბილურობის, თუნდაც სტრესული სიტუაციების დროს მოქმედების დროს, რაც არც თუ იშვიათია ქირურგიული პრაქტიკაში, მან უნდა შეეძლოს ადვილი ადაპტაცია ისეთ სიტუაციებში, რომლებიც გაუთვალისწინებლად ვითარდება ან სწრაფად დევება. რეზიდენტს უნდა შეეძლოს პროდუქტიული ინტერაქცია სხვებთან, თანამშრომლობის ტიპის ურთიერთობების დამყარება კოლეგებთან, შეეძლოს პროცესის ადვილად დარეგულირება, უნდა უწვენოს ჯაუფური მუშაობის შესაძლებლობა, და რაც მთავარია თვით ამ გუნდის შექმნა და შენება. რეზიდენტმა უნდა შეძლოს პაციენტის მართვის დროს პრიორიტეტთა ამოცნობა და რიგითობის განსაზღვრა. იგი უნდა იყოს პუნქტუალური და დროულად შეასრულოს დაკისრებული ვალდებულება. რეზიდენტი უნდა იყოს ტოლერანტული, ზოგიერთი პიროვნების მიერ გამოვლენილ ემპათიურ ქმედებებთან და მგრძნობიარე სოციალური და კულტურული მრავალგარობის საკითხებთან დაკავშირებით. მან უნდა აჩვენოს პროფესიული ეთიკური ქცევა, მათ შორის სხვისი გასაჭირისათვის უპირატესობის მინიჭების უნარი. რეზიდენტმა უნდა გამოავლინოს თანაგრძნობა, ემპათია, ალტერუზიზმი, სამართლიანობა, პასუხისმგებლობა და ტოლერანტობა; ასევე უწვენოს რომ შესწევს უნარი გამოავლინოს სრულყოფილი და საყოველთაოდ აუცილებელი შეფასება და განსჯისუნარიანობა საექიმო პრაქტიკის დროს.

კომუნიკაციური ჩვევები

სამედიცინო პრაქტიკა მოიცავს ექიმთა შორის ურთიერთობანამშრომლობას. ასევე ურთიერთობას ჯანდაცვის სხვა მუშაკებთან და პაციენტებთან. რეზიდენტს უნდა შეეძლოს ეფექტური ურთიერთობა დამყაროს პაციენტებთან, შეკრიბოს ინფორმაცია, აუხსნას სამედიცინო მონაცემები და საკითხები პაციენტს მისთვის გასაგებ და აღსაქმელ დონეზე, მოუსმინოს სხვას, შეიცნოს, პატივი სცეს და უპასუხოს ემოციებს, გამოავლინოს სენსიტიურობა სოციალურ და კულტურულ მრავალგარობასთან დაკავშირებით. რეზიდენტს უნდა შეეძლოს ეფექტური კავშირი დამყაროს და ითანამშრომლოს მის უძუალო ხელმძღვანელთან და ზედამხედველთან, სხვა რეზიდენტებთან და სამედიცინო ჯგუფის ყველა სხვა წევრთან.

მოტორული უნარები

რეზიდენტს უნდა გააჩნდეს სათანადო ფიზიკური მონაცემები რათა განავითაროს და დახვეწოს პაციენტის მკურნალობასთან და მოვლასთან დაკავშირებული ტექნიკური და პროცედურული ჩვევები. მას უნდა ჰქონდეს საქმარისი ძალა და გამძლეობა შეასრულოს დაკისრებული მოვალეობები გამომდინარე სპეციალობის სპეციფიკიდან და გააჩნდეს აღეპატური ფიზიკური მარაგი და ენერგია გადაიტანოს ხშირი და ხანგრძლივი მორიგეობები.

სენსორული შესაძლებლობები

რეზიდენტმა უნდა გამოიმუშაოს ინფორმაციის შეგროვების განსაკუთრებით გამახვილებული მეორე ყველა გრძნობით, განსაკუთრებით მხედველობითი, სმენითი, ქნოსვითი და შეხებითი. ეს ყველაფერი აუცილებელია ზუსტი სამედიცინო და ფიზიკური ანამნეზის, ფიზიკური გასინჯვის, დიაგნოსტიკისა და მკურნალობის სათანადოდ წარმართვისათვის.

გარდა ზემოთ განხილული საგანმანათლებლო და ინტერპერსონული თავისებურებისა, პროგრამის დასრულების შემდეგ რეზიდენტს განვითარებული უნდა ჰქონდეს საბაზისო ეთიკური პრონციპების გამოყენების უნარი, მან უნდა უცოდეს და იცავდეს პაციენტის უფლებებს, უნდა ჰქონდეს გათვითცნობიერებული მისი მოვალეობა საზოგადოების მიმართ და კარგად ერკვეოდეს ბიო-სამედიცინო კვლევის ეთიკურ ასპექტებში. რეზიდენტურის კურსდამთავრებულს უნდა შეეძლოს სამედიცინო სტატის კრიტიკული განხილვა, სამეცნიერო საქმიანობის თავადვე წარმართვა, უნდა ჰქონდეს გამომუშავებული პედაგოგიური უნარ-ჩვევები, შეეძლოს შემდგომი პერსონალური და პროფესიული განვითარება. მას ასევე კარგად უნდა ესმოდეს პროფესიული საქმიანობის არა მარტო მედიკობილოგიური არამედ იურიდიული სტანდარტებიც; ჯანდაცვის მენეჯმენტის, ეკონომიკის და ბიზნეს ასპექტები

4. პროგრამის მართვა და ადმინისტრირება და სწავლების/შეფასების მეთოდები

4.1. რეზიდენტზე ზედამხედველობა

თითოეული რეზიდენტი ასრულებს გარკვეულ საქმიანობას. თეორიული პროგრამის შესრულება და მრავლობითი როტაციები გამოიზნებულია იმისათვის, რომ რეზიდენტმა შესძლოს ავადმყოფთა ფართო სპექტრის განსხვავებული შემთხვევების ნახვა, შესწავლა და მართვა; მიიღოს საგანმანათლებლო გამოცდილება, რომელიც გათვალისწინებულია წინამდებარე სარეზიდენტო პროგრამით. ამ პროცესს დროს რეზიდენტებზე ზედამხედველობა ხორციელდება უფროსეკურსელი რეზიდენტისა და ზოგიერთ შემთხვევაში ამ მიზნით სპეციალურად დანიშნული ექიმების მიერ. თითოეულ რეზიდენტზე ზედამხედველობისა და მისი საქმიანობის მონიტორინგი ხორციელდება წერილობითი ანგარიშის სახით. საჭიროა გაკონტროლდეს რეზიდენტის მიერ მისი ინდივიდური გეგმის შესრულება, რეზიდენტის წასვლა-მოსვლის განრიგი, სხვა ვალდებულებანი, რომლებიც პროგრამით არის გათვალისწინებული. ზედამხედველობის ტიპი (ფიზიკური დასწრება, სახლში გადარევა და ასე შემდეგ) რეზიდენტისაგან მოითხოვს განსხვავებულ დამოკიდებულებას, ქირურგიული სპეციალიზაციის სხვადასხვა ეტაპზე. აღნიშნული გამოწვეულია იმ ფაქტით, რომ ზედა საფეხურებზე მიმავალ რეზიდენტს, კომპეტენციასთან ერთად, პროპორციულად ეზრდება პასუხისმგებლობა და მოვალეობები, მათ შორის ავადმყოფთა მკურნალობასა და მოვლასთან დაკავშირებით. საბოლოო პასუხისმგებლობა ყველა პაციენტის მკურნალობასთან ან სამედიცინო მომსახურების სხვა სახეობთან დაკავშირებით ეკისრება დამატავრებელი კურსის რეზიდენტსა და რეზიდენტთა ზედამხედველობის მიზნით დანიშნულ ექიმებს, რომელიც უშალოდ აღვნებს თვალყურს რეზიდენტთა კლინიკურ აქტივობას.

4.2. რეზიდენტთა შეფასება

რეზიდენტურის პროგრამის ხელმძღვანელი ატარებს რეზიდენტის მიერ ჩატარებული საქმიანობის (ა) პერიოდულ და (ბ) შემაჯამებელ შეფასებას.

რეზიდენტი მოვალეა აწარმოოს რეზიდენტის სარეგისტრაციო ურნალი, რომელშიც უნდა იყოს ასახული მის მიერ ჩატარებული ყოველკვირეული მუშაობა (გატარებულ პაციენტთა რაოდენობა სტაციონარში და ამბულატორიულ პირობებში, დაიგნოსტიკური და სამკურნალო პროცედურების ჩატარება ან ასისტენცია, მონაწილეობა პრაქტიკუმებში თეორიულ და ექსპრიმენტულ ბაზებზე, პათოლოგანატომიურ გაპერებულ შემთხვევაში, კლინიკისა და ასოციაციის სამკურნალო-პრაქტიკულ კონფერენციებში და სხვა. ჩანაწერები უნდა იყოს დამოწმებული მოდულზე პასუხისმგებელი პირების (ლოკალური კლინიკური ხელმძღვანელების) მიერ ყოველკვირეულ შემაჯამებელ კლინიკურ სემინარზე.

ყოველი როტაციის ციკლის დასრულების შემდეგ რეზიდენტი ამზადებს რეფერატს ან თანამედროვე კლინიკურ-სამკურნალო ლიტერატურის მიმოხილვას გარკვეულ თემაზე. პერიოდული შეფასება ტარდება რეზიდენტის მზადების ყოველი როტაციის ციკლის დასრულების შემდეგ, მის მიერ ამ ციკლის პერიოდში ჩატარებულიმუშაობის შედეგების ანალიზის საფუძველზე.

რეზიდენტის პერიოდულ შეფასებას ატარებს პროგრამის ხელმძღვანელი მოდულზე პასუხისმგებელ პირებთან (ლოკალურ კლინიკურ ხელმძღვანელებთან) ერთად.

რეზიდენტურის პროგრამის დასრულების შემდეგ, პროგრამაში მონაწილე დაწესებულებების მოდულზე პასუხისმგებელი პირების (ლოკალური კლინიკურ ხელმძღვანელების) გაერთიანებულ კრებაზე პროგრამის ხელმძღვანელის მიერ ჩატარდება რეზიდენტების შემაჯამებელი შეფასება, რომელიც წერილობითი ფორმით გვზანებაპროგრამის განმახორციელებელ დაწესებულებას/სასწავლებელს.

რეზიდენტურის პროგრამით პროფესიული მზადების შედეგების შეფასებისპროცედურა ითვალისწინებს რეზიდენტის მიერ პირად მონაწილეობას:

- პაციენტთა კურირებაში, არაინვაზიურ და ინვაზიურ გამოკვლევებში, ქირურგიული ჩვენებების და საოპერაციო რისკის დადგენაში;
- კლინიკური დოკუმენტაციის და გამოკვლევების პროტოკოლების შედგენაში;
- პაციენტის ოპერაციის წინა მომზადების და ოპერაციის შემდგომ მკურნალობის მართვაში;
- ქირურგიულ ოპერაციებში და მანიპულაციებში;
- გამსვლელი საკონსულტაციო-ქირურგიული ბრიგადის მოდვაწეობაში;
- ქირურგიული ტექნიკის და სისხლძარღვშიდა მანიპულაციების დახმარებული ბაზის პირობებში;

ექსპერიმენტული ბაზის პირობებში;

- კლინიკური შემთხვევების აღწერაში და მათ წარდგენაში ასოციაციის წინაში;
- კლინიკის სამკუნიერო მოდგაწეობაში;
- კლინიკური და სამკუნიერო ლიტერატურის მიმოხილვების შედგენაში;
- პათოლოგანატომიურ გაპერებულ შემთხვევებში;

რეზიდენტის პროფესიული მომზადების რაოდენობრივიდა ქულობრივი შეფასება ხდება სპეციალური შეფასებული ფორმების ანალიზის შედეგად.

რეზიდენტის მოდვაწეობის შეფასებისას გათვალისწინებული იქნება ცალკეულ სამედიცინო დაწესებულებებში თუ განყოფილებებში მოდულზე პასუხისმგებელი პირებისაგან (ლოკალური კლინიკური ხელმძღვანელებისაგან) მიღებული დახასიათებები, რომლებშიც ცოდნისა და პროფესიული უნარნევებების შეფასებასთან ერთად აუცილებლად უნდა იყოს აღნიშნული მისი შესაბამისობა საექიმო ეთიკის ნორმებთან. პროგრამის ხელმძღვანელობის წარდგინებისა და დადებითი შემაჯამებელი დახასიათებების საფუძველზე, დაწესებულება/სასწავლებელი განიხილავს კონკრეტული რეზიდენტის მზადების შედეგებს და იდებს გადაწყვეტილებას შესაბამის სპეციალობაში პროფესიული მზადების დამადასტურებელი დოკუმენტის გაცემის შესახებ, რის შემდეგ მას ეძღვევა უფლება მიიღოს მონაწილეობა სასერტიფიკაციო გამოცდაში.

რეზიდენტის მიერ ჩატარებული მუშაობის არადამაქმაყოფილებელი შეფასების შემთხვევების მას ეძღვევა უფლება, 1 წლით გაუგრძელებს სწავლების კურსს.

მოდულზე პასუხისმგებელ პირს (ლოკალურ ხელმძღვანელს) გააჩნია როგორც იურიდიული, ისე კლინიკური პასუხისმგებლობა ინდივიდუალური პაციენტის მკურნალობასა და მოვლაზე, ამავე დროს მისი ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი პირის საქმიანობაზე და განათლებაზე. ამასთან, უფროსკურსელ რეზიდენტს, აღნიშნული ზედამხედველობა უფრო ნაკლები ხარისხით ესაჭიროება, ვიდრე სწავლების საწყის საფეხურზე მყოფ პირებს (თუმცა უფროსკურსელი რეზიდენტიც მოითხოვს ზედამხედველობას ამა თუ იმ ხარისხით). მთითოებების ჯაჭვი ითვალისწინებს ეტაპობრივი პასუხისმგებლობის ზრდას. უფლებამოსილების გადაცემის საზღვრები, კონკრეტულ შემთხვევაში განიხილვება მოდულზე პასუხისმგებელი პირის (ლოკალური ხელმძღვანელის) მიერ, გამომდინარე რეზიდენტის აკადემიური მომზადებისა და ტექნიკური მზადების ასპექტებიდან. ამგვარი მიღებობა უნდა გამომდინარეობდეს მოდულზე პასუხისმგებელი პირის (ლოკალური

ხელმძღვანელის)პირადი/უშუალო ხანგრძლივი დაკვირვებიდან, რომელიც გარკვეულწილად პასუხისმგებელი უნდა იყოს რეზიდენტის მიერ ქირურგიული უნარ-ჩვევების ათვისებაზე და ამ უკანასკნელის ხარისხზე. ამ პასუხისმგებლობის შესრულებისათვის, მომზადების პროგრამა უნდა მოიცავდეს ზედამხედველობის განხორციელების შემდეგ პრინციპებს:

1. რეზიდენტზე ზედამხედველობის ფორმები შესაძლებელია განისაზღვროს შინაგანაწესით, პოლიტიკით ან სხვა რაიმე პროცედურული ნორმით კლინიკაში ან კონკრეტულ რომელიმე დეპარტამენტში;
2. რეზიდენტზე ზედამხედველობის ფორმები და წესები პერიოდულად მოწმდება პროგრამის ხელმძღვანელობის მიერ;
3. სათანადო ზედამხედველობა ხელს არ უნდა უშლიდეს პროგრესულ და შედარებით უფრო დამოუკიდებელ გადაწყვეტილებათა მიღებას რეზიდენტთან დატვირებით; ამგვარად, ზედამხედველობის ტიპი შესაძლებელია ვარირებდეს კლინიკური სიტუაციებისა და რეზიდენტის მომზადების ეტაპისა და დონის შესაბამისად. მიუხედავად ამისა, ხელმძღვანელობის წევრი ან მოდულზე პასუხისმგებელი პირი (ლოკალური ხელმძღვანელი) ნებისმიერ დროს უნდა იყოს ხელმისაწვდომი რჩევის მიცემის, დახმარების ან კონსულტაციური მხარდაჭერისათვის.

სისხლძარღვთა ქირურგის საქციალობის მაძიებლები, რეზიდენტების პროგრამაში მომზადების დროს უნდა აქმაყოფილებდნენ დადგენილ აკადემიურ კრიტერიუმებს. წლიდან წლამდე, რეზიდენტთა აკადემიური კომპეტენციისა და კლინიკური უნარ ჩვევების პროგრესის რაოდენობრივი და ხარისხებრივი შეფასება ხორციელდება რეზიდენტთა შეფასების პოლიტიკის საშუალებით. რეზიდენტთა განვითარების და მოქმედების პროგრესის მონიტორინგი ეტაპობრივია ხორციელდება თითოეული როტაციის დასრულების შემდეგ. მეორეს მხრივ, რეზიდენტის შეფასება შესაძლებელია მოხდეს ხელმძღვანელობის მიერ გამოცდის ტიპით მოწყობილი გამოკითხვით: ზეპირი, ტესტური, წერილობითი და ჩვევებზე უშუალო ზედამხედველობის სახით. შეფასების ყველა ტიპის დასრულების შემდეგ დგება ერთიანი ანგარიში, რომელიც გადაეგზავნება პროგრამის ხელმძღვანელს განსახილველად და ხელმოწერისათვის. რეზიდენტს, რომლის საბოლოო შეფასების რეიტინგი დაბალია (შეფასების სისტემა შესაძლებელია იყოს - მიმე - დეფიციტური, მკვეთრად დეფიციტური, მისაღები, დამაკამაყოფილებელი, კარგი, წარმატებული), დაუყოვნებლივ ეგზავნება შეფასების ასლი. იმავეროვანდა ასლი იგზავნება პროგრამის ხელმძღვანელთან. ამ შემთხვევაში, რეზიდენტს უფლება აქვს, წერილობით გამოხატოს თავისი თანხმობა ან წინააღმდეგობრივი ასპექტები მოცემული შეფასების მიმართ. რეზიდენტი უნდა შეხვდეს მოდულზე პასუხისმგებელი პირის (ლოკალურ ხელმძღვანელს), რათა განისილონ სამომავლო სტრატეგია (სწავლება, ინტერპერსონული, კომუნიკაციური და ა.შ.) იდენტიფიცირებული სუსტი მხარეების აღმოსაფეხრებლად. რეზიდენტთა შეფასების პოლიტიკა მნიშვნელოვანია ასევე პროგრამის პრომოციის, სრულყოფის, გამოსწორების და სხვა მნიშვნელოვანი საკითხების თვალსაზრისით.

საქციალობა – სისხლძარღვთა ქირურგია მოითხოვს შეფასებულ და დოკუმენტირებულ ცოდნას და ამასთან ერთად კარგად განვითარებულ პრაქტიკულ უნარ-ჩვევებს. სისხლძარღვთა ქირურგის კვალიფიკაციის მაძიებელმა უნდა აჩვენოს სათანადოდ განვითარებული უნარები და მათი პრაქტიკული შესრულება ყველა ზემოთ ჩამოვლილ სფეროში.

4.3. შეფასების მეთოდი: 80%-იანი წესი

სისხლძარღვთა ქირურგის კვალიფიკაციის მაძიებლისათვის წაყენებული მინიმალური მოთხოვნა მოიცავს სულ მცირე 557 ჩატარებულ ინტერვენციასა და პროცედურას, 20ინტერვენციულ რადიოლოგიას და 40 ოპერაციას (ოპერატორი) სისხლძარღვთა ქირურგიაში. საერთო ჯამში სავალდებულოა სისხლძარღვთა ქირურგიაში 299 ოპერაციის (ოპერატორი + ასისტენცია) წარმოება სწავლების პერიოდში. სხვადასხვა ოპერაციისათვის გამონაკლისის სახით, ოპერაციათა სრული რაოდენობა უნდა აღწევდეს სულ მცირე 80%-ს. ერთ ან რამდენიმე რეგიონში რაოდენობრივი დეფიციტი უნდა გადაიფაროს და კომპენსირდეს სხვა ჯგუფის ოპერაციათა რაოდენობით, რათა საბოლოო ჯამში შესრულებული იყოს სრული მინიმალური მოცულობა (იხ. დანართი N2).

რეზიდენტის მიერ მონაცემთა შეგროვება და დაფიქსირება უნდა ხდებოდეს პროგრამით დადგენილი წესით, ანუ ნებისმიერი შესრულებული სამუშაო სათანადოდ უნდა აისახოს რეზიდენტის სარეგისტრაციო შერნალში. შესაძლებელია რეზიდენტის საქმიანობის რეგისტრაციის ელექტრონული სისტემის შემოღება, რის შემდეგაც შესაძლებელი გახდება რეზიდენტის კოდური სიტყვით დაცულ ანგარიშზე, ნებისმიერი პერსონალური კომპიუტერიდან ინფორმაციის შეყვანა.

გარდა საკუთარი სარეგისტრაციო შერნალის წარმოებისა, რეზიდენტი ვალდებულია დადგენილი წესით აწარმოოს სამედიცინო ჩანაწერები, კლინიკურ ბაზაზე წარმართულ საექიმო საქმიანობასთან

დაკავშირებით. თუ რეზიდენტის მიერ, პაციენტთა მკურნალობასა და მოვლასთან დაკავშირებული ჩანაწერები არ იქნება განახლებული პაციენტის კლინიკიდან გაწერიდან 24 საათის შემდეგ, რეზიდენტს დისციპლინური სანქციის სახით შესაძლოა მოქსნას მორიგეობა.

პროგრამის ხელმძღვანელის მიერ რეზიდენტს შესაძლებელია დაუმტკიცდეს (პროგრამის მონაწილე ფაქტი მათგანს) ყოველწლიური ოპერაციული აქტივობის (დატვირთვის) მინიმალური ნორმები.

4. რეზიდენტთა მიერ პროგრამის შეფასება

როტაციების განმავლობაში, რეზიდენტები აფასებენ დიპლომის შემდგომი მზადების სარეზიდენტო პროგრამას. შეფასების დროს გათვალისწინებულია მათი ოპერაციული აქტივობის სარისხი, ავადმყოფის საწოლთან პალატაში მუშაობის ხარისხი, ფაკულტეტის შესაძლებლობები, პროგრამის შესრულების რეალურობა; ასევე მიუთითებენ მათ სურვილებსა და მოსაზრებებს პროგრამის შემდგომ სრულყოფასთან დაკავშირებით. პროგრამის რომელიმე ფრაგმენტის მათი მხრიდან უარყოფითად შეფასების შემთხვევაში, მათ სოხოვენ ასევე წარმოადგინონ პრობლემის გამოსწორების საკუთარი ხედვა. შეფასების დროს გარანტირებულია სრული ანონიმურობა. შედეგები მუშავდება და ხელმისაწვდომი ხდება შეფასების დასრულებიდან მოკლე ვადებში. შეფასების შედეგებზე დაყრდნობით, პროგრამის ხელმძღვანელობაადგენს რეკომენდაციებს, სწავლების ხარისხის დახვეწისა და გაუმჯობესების თავისებურებებთან დაკავშირებით. საყველოთაო შეფასების დადებითი შედეგების არსებობის შემთხვევაში, თუ ამგარი წარმატება სისტემატურია, პროგრამის ხელმძღვანელობა აღძრავს სათანადო შუამდგომლობას, აღნიშნული ტენდენციის მხარდასაჭერად და წახალისების თაობაზე.

პროგრამის მონიტორინგს ახორციელებს “სისხლძარღვთა ქირურგიაში” სარეზიდენტო პროგრამის ხელმძღვანელობა, რომლის შემადგენლობაში შედის პროგრამის ხელმძღვანელი, პროგრამის ხელმძღვანელის მოადგილე, პროგრამაში მონაწილე კლინიკური ბაზების წარმომადგენლები – მოდულზე პასუხისმგებელი პირები (ლოკალური ხელმძღვანელები, მოდულების მიხედვით), სისხლძარღვთა ქირურგთა ეროვნული პროფესიული და სამეცნიერო გაერთიანებების წარმომადგენლები.

5. პროგრამის ხანგრძლივობა

სისხლძარღვთა ქირურგიაში დიპლომის შემდგომი მზადების პერიოდი მოიცავს მინიმუმ ხუთ წელს. პროგრამის მიმღინარეობის დროს, კვალიფიკაციის მაძიებელს სხვადასხვა ობიექტები მიზეზებიდან გამომდინარე სწავლების შეწვევტა არ შეუძლია ერთ წელზე მეტი პერიოდის ხანგრძლივობით. მომზადების პერიოდში რესურსების სიმცირის, პროგრამის უწყვეტობისა და მიმღინარეობის ხარისხის უზრუნველყოფისათვის შესაძლო რისკ-ფაქტორების გათვალისწინებით, თუ კვალიფიკაციის მაძიებელი ვერ შეასრულებს რეზიდენტურის პროგრამით გათვალისწინებულ კლინიკურ უნარ-ჩვევათა მინიმადურად საქმარის რაოდენობას, პროგრამის ხელმძღვანელობა განიხილავს საკითხს პროგრამის ხანგრძლივობის გაზრდასთან დაკავშირებით.

6. რეზიდენტურაში პროფესიული მზადების მეთოდური უზრუნველყოფისა და ორგანიზაციის წესი

6.1. პროგრამის ორგანიზაცია და მეთოდური უზრუნველყოფა

სისხლძარღვთა ქირურგიაში დიპლომის შემდგომი მომზადების პროგრამის მართვას ახორციელებს “სისხლძარღვთა ქირურგიაში” დიპლომის შემდგომი განათლების პროგრამის ფაკულტეტი, რომელიც იქმნება აკრედიტებულ დაწესებულებაში/სასწავლებელში. ფაკულტეტის შემადგენლობაში შედიან: პროგრამის ხელმძღვანელი/ხელმძღვანელის მოადგილე, პროგრამის მდივანი, პროგრამაში მონაწილე კლინიკური ბაზების წარმომადგენლები (მოდულების და ბლოკების მიხედვით), მათ შორის მოდულებზე პასუხისმგებელი პირები (ზოგადი ქირურგია, გულმკერდის ქირურგია, სისხლძარღვთა ქირურგია, კარდიოქირურგია, რადიოლოგია, ბავშვთა ქირურგია, კლინიკური ანატომია, ოტორინოლარინგოლოგია, ინტენსიური ოერაპია და სხვ), ქირურგთა ეროვნული პროფესიული და სამეცნიერო გაერთიანებების წარმომადგენლები. ფაკულტეტი ქმნის პროგრამის განხორციელებისათვის აუცილებელ ინფრასტრუქტურას, რომელიც ეფუძნება მოდულების და ბლოკების პრინციპს. დეპარტამენტის მიზანია პროგრამის მიმღინარეობაზე მუდმივი მეთვალყურეობა, პროგრამის მიმღინარეობის ხარისხის

უზრუნველყოფა, პროგრამის ცალკეული კომპონენტების შესრულების პარმონიზაცია ანალოგიურ ევროპულ სტრუქტურებთან, პროგრამის განხორციელებისათვის აუცილებელი რესურსების უწყვეტობის უზრუნველყოფა, სისხლძარღვთა ქირურგიაში კვალიფიკაციის მაძიებლისათვის ხელშეწყობა როგორც საორგანიზაციო, ისე პროფესიული ასპექტების მხრივ. ფაკულტეტი მონაწილეობს პროგრამისათვის საჭირო კლინიკური ბაზების შერჩევისა და შიდა შეფასების პროცესში.

პროგრამისი შიმონაწილეპირ სსაშუალებამიეცეს, სწავლაგაგრძელოსს სხვა ქირურგიული მომიჯნავე სპეციალობისა ანალოგიურ დიპლომის შემდგომი მზადების საგანმანათლებლო პროგრამაში.

პროგრამისმართვაზე ასუსტების მეცნიერებლივი პირია პროგრამის ხელმძღვანელი,

რომელიცა ხდება კადემიური დიდადმინისტრაციული უფლებების და მდგრად უფლების ხელმძღვანელების მიერ.

6.2. რეზიდენტების შერჩევა

პროგრამის დეპარტამენტი და დაწესებულებები ერთობლივად მონაწილეობენ პროგრამაში მონაწილეობის მსურველთა შერჩევაში. სისხლძარღვთა ქირურგიის საგნობრივი სპეციფიკიდან გამომდინარე, პროგრამა მოითხოვს სოლიდურ რესურსებს და მულტიდისციპლინურ მიღებას. აღნიშნულიდან გამომდინარე, კვალიფიკაციის მაძიებლის შერჩევას მეტად მნიშვნელოვანი როლი გააჩნია. შერჩევის პროცედურა განისაზღვრება საქართველოში მოქმედი რეგულირებისა და ნორმების, ასევე კონკრეტული აკრედიტებული დაწესებულებების/სასწავლებლის მიერ დადგენილი წესის შესაბამისად. შერჩევის პროცედურაუნდა იყოს გამჭირვალე, დათანასწორად ხელმისაწვდომი. პროგრამის დეპარტამენტი, შერჩევის საბოლოო ეტაპზე მეცნიერებლის შეხვედრას ეპუნდიდა ტექნიკით.

რეზიდენტების შერჩევის პროცესში აუცილებლად უნდა მონაწილეობდეს რეზიდენტურის ფაკულტეტის წარმომადგენლები. რეზიდენტურაში მისადებ სპეციალობის მაძიებლთა შერჩევის დროს დაუშვებელია პირის დისკრიმინაცია რაიმე ნიშით.

მოთხოვნები – “სისხლძარღვთა ქირურგის” კვალიფიკაციის მაძიებლისადმი:

გამოცდილება

სასწავლო პროგრამაში მონაწილე პირს უნდა გააჩნდეს საბაზისო სამედიცინო განთლება, რომელსაც მან უნდა დააშენოს პროგრამის ფარგლებში შეძენილი ცოდნა და პარაქტიკული უნარ-ჩვევები. აღნიშნულიდან გამომდინარე, პროგრამაში მონაწილე პირს უნდა შეეძლოს ბეჯითი და დაკვირვებული მუშაობა როგორც საავადმყოფოს, ისე პოლიკლინიკის (ამბულატორიის) და დღის სტაციონარის პირობებში. ისინი ყოველდღიურად უნდა ასრულებდნენ მინიმალურად აუცილებელ პროცედურებს მაინც. აღნიშნულ პროცედურათა რაოდენობა და სახეები განსაზღვრულია აღნიშნული პროგრამით და მტკიცდება პროგრამის დეპარტამენტის მიერ ინდივიდური სამუშაო გეგმის სახით.

სასწავლო პროგრამაში მომზადების ენა

სასწავლო პროგრამაში მონაწილე პირები აუცილებლად უნდა ფლობდნენ სახელმწიფო ენას, პროგრამაში მონაწილე უცხოელი მოქალაქეებისათვის დაწესებული უნდა იყოს სახელმწიფო ენის ცოდნის გარკვეული მოცულობა და სწავლების პროცესში მათ უნდა განავითარონ აღნიშნული ლინგვისტური შესაძლებლებები. პროგრამაში მონაწილე პირებისათვის სასურველია ასევე ინგლისური და/ან სხვა რომელიმე უცხო ენის ცოდნა თანამედროვე სამედიცინო ლიტერატურისა გაცნობის აუცილებლობის პროცესით და უცხოელ კოლეგებთან ურთიერთობის ინტერესებიდან გამომის სახით.

კატალოგი (ატლასი)

პროგრამის მონაწილეები ვალდებული არიან დადგენილი წესით აწარმოონ და შეინახონ კლინიკური უნარ-ჩვევების კატალოგი და სხვა საჭირო დოკუმენტაცია, რომელიც უკავშირდება მათ სასწავლო პროგრამაში მონაწილეობას.

რეზიდენტთა ხელშეწყობის პოლიტიკა

სისხლძარღვთა ქირურგის მომზადება კლინიკური პრაქტიკისათვის მოიცავს საბაზისო საგნების სწავლებას, კოგნიციური და ტექნიკური ჩვევების ათვისებას, კლინიკური ცოდნის განვითარებასა და პროფესიულ სიმწიფეს, ქირურგიული მსჯელობის უნარის ჩამოყალიბებას, საკომუნიკაციო უნარ-ჩვევების დახმარებას, პარაქტიკაზე დაფუძნებული ცოდნის განხოგადებას (გამოცდილებას) და სისტემაზე დაფუძნებული ცოდნის განხოგადებას. პროგრამის ხელშეწყობის მიმდინარეობის პერიოდში თითოეულ მაძიებელს მოეთხოვება ზემოთ ჩამოთვლილი მიმართულებების და კომპეტენციების სწრაფი და გეგმაზომიერო პროგრესის დადასტურება. შემდგომი სარეზიდენტო დონის (მოდულის) პროგრამის (მაგალითად PGY-1 -სა PGY-2-ის მიერ) ეფუძნება რეზიდენტის მიღწვებს ქირურგიულ და

ზოგადკლინიკურ კომპეტენციებში და მოქმედებაში, მათ შორის გასათვალისწინებელია კოგნიციური, ტექნიკური, პროფესიული, ეთიკური ჩვევები, რომლებიც ადეკვატურად უნდა განიზომოს შეფასების პროცესის დროს. ფაქულტეტის მიერ მოწყობილი შეფასებები გამიზნებულია იმისათვის რომ რეზიდენტის მიერ ზემოთ ჩამოთვლილი კომპეტენციების განვითარებას მიეცეს დოკუმენტური სახე, თუმცა პერიოდული პირისპირ შეხვედრები და უშუალო შეფასებები გაცილებით უფრო მეტის მომტანია, თუნდაც იმ თვალსაზრისით, რომ შეფასება იყოს ორმხრივი და ამოცნობილ იქნება უკელა ის რისკი და სუსტი მხარე, რაც ხელს უშლის რეზიდენტის კომპეტენციისა და მოქმედების ადეკვატურ განვითარებას. ასეთი “პირისპირ” უშუალო შეფასებების დროს შესაძლებელია ზუსტად დაგინდგეს რეზიდენტის მიერ მიღწეული აკადემიური კომპეტენტურისა, აკადემიური საჭიროებები და მოქმედების ახლებური სტანდარტები. თუ შეფასების დროს დადგინდება, რომ რეზიდენტის მოქმედება მნიშვნელოვან დეფიციტს განიცდის და საჭიროა დამატებითი დრო ამ ნაკლოვანებათა აღმოსაფეხრელად, პროგრამის ხელმძღვანელმა შესაძლებელია მოითხოვოს როგორც სანგრძლიობის გაზრდა ან მომზადების სისტემის იმგვარი დროებითი მოდიფიცირება, რომელიც ამ სუსტი მხარის გამოსწორებას უზრუნველყოფს. მსგავსი ხასიათის რეკომენდაციებით, პროგრამის ხელმძღვანელს შესაძლოა მიმართოს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ხარისხის უზრუნველყოფის სამსახურმაც.

რეზიდენტურის შეწყვეტისა და რეზიდენტის გარიცხვის პრლიტიკა

რეზიდენტურის პროგრამის შეწყვეტისა და რეზიდენტის გარიცხვის შესახებ (სწავლების ადგგნის უფლების გარეშე) გადაწყვეტილებას იღებს, სისხლძარღვთა ქირურგიაში სარეზიდენტო პროგრამის ფაქულტეტი. გადაწყვეტილების მიღების საფუძველი შესაძლებელია გახდეს რეზიდენტის მიერ განვითარების (პროგრესის) დემონსტრირების შეუძლებლობა, იმ კომპეტენციების საზღვრებში, რომელიც განსაზღვრულია ამ პროგრამით. გადაწყვეტილების გასაჩივრება შესაძლებელია პროგრამის ფაქულტეტის ხემდგომ სტრუქტურებში. რეზიდენტის გარიცხვის გადაწყვეტილების მიღებამდე, ფაქულტეტი ვალდებულია წერილობითი გაფრთხილება მისცეს რეზიდენტს და შესთავაზოს მისი აღმოფხვრის გარკვეული მოდელი, რისთვისაც განსაზღვრავს გარკვეულ პერიოდს. ანუ, წინამდებარე პოლიტიკა მიზნად ისახავს რეზიდენტის გარიცხვის დაუშვებლობას, პრობაციული პერიოდის მიცემის გარეშე. რეზიდენტის გარიცხვის გადაწყვეტილების მიღების საფუძველი, გარდა აკადემიური პრობლემებისა, ასევე შესაძლებელია გახდეს: ტოქსიკური ან ნარკოტიკული ნივთიერებების ზემოქმედების ქვეშ ყოფნა, სხვა პერსონალის მიმართ არაეთიკური საქციელი და მოპყრობა, რომელსაც სისტემატური ხასითი აქვს, სხვა პირისათვის მძიმე ფიზიკური ან ფინანსური ზიანის მიენცაბა, სქესობრივი იძულება სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს და ასე შემდეგ. რეზიდენტის გარიცხვის შემთხვევაში, ამ უკანასკნელს, აპელაციის ადგრინის უფლება ზემდგომ სტრუქტურულ ერთეულებში უნარზენდება გადაწყვეტილების გამოქვეყნებიდან მხოლოდ 30 დღის პერიოდში. აპელაცია უნდა იყოს მოტივირებული და ეხებოდეს გარიცხვის დადგენილებაში მოყვანილი ფაქტების გაქარწყლებას. აპელაციის დაუქმაყოფილებლობის შემთხვევაში, საკითხი უნდა გადაწყდეს საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

სისხლძარღვთა ქირურგიის საბაზისო მომზადება

საბაზისო მომზადება სისხლძარღვთა ქირურგიაში, გათვალისწინებული უნდა იყოს სასწავლო გეგმის ფენი უნდა ეტაპზე. მზადების პირველი წლების განმავლობაში, კვალიფიკაციის მაძიებელმა უნდა დაასრულოს მომზადება ზოგადი ქირურგიის საბაზისო საკითხებში რაც მოიცავს: ქირურგიულ ანატომიას, გამოყენებით ფიზიოლოგიას, მეტაბოლიზმს, იმუნოლოგიას, ნუტრიციოლოგიას, ტრავმის მართვას, პათოლოგიას, ჭრილობების ქირურგიას, შოკს, რეანიმაციას, ინტენსივურ თერაპიასა და ზოგად ონკოლოგიას. აღნიშნული აუცილებლობა გარკვეულ წილად განპირობებულია ქირურგიის სხვა სპეციალობების დიპლომის შემდგომი მომზადების პროგრამებში, სისხლძარღვთა ქირურგიის კვალიფიკაციის მაძიებლის შესაძლო გადასვლის საკითხის ინტერესებიდან გამომდინარე. გარდა აღნიშნულისა, სასწავლო პროგრამა შემდებისდაგვარად პარმონიზებული უნდა იყოს ევროპული საგანმანათლებლო სივრცის წევრ ქვეყნათა ანალიტიკურ პროგრამებთან, რაც ხელს შეუწყობს ექიმთა (მათ შორის დიპლომის შემდგომი განათლების ეტაპზე) თავისუფალ მობილობას ერთიანი საგანმანათლებლო სივრცის ფარგლებში.

სასწავლო პროგრამა და კლინიკური ჩვევების კატალოგი (ატლასი)

სისხლძარღვთა ქირურგიაში კვალიფიკაციის მაძიებლებმა უნდა შეიძინოს პროგრამაში მოცემული გამოცდილება და ათვისოს უნარ ჩვევების ის ჩამონათვალი, რომელიც ამავე დოკუმენტითაა განსაზღვრული, პროგრამის დეპარტამენტის მიერ დამტკიცებული (ინდივიდური) სასწავლო გეგმის შესაბამისად. ოპერაციული გამოცდილება სათანადო წესით სტრუქტურირებულად უნდა იქნეს რეგისტრირებული და ასახული პროგრამის მაძიებლის კლინიკური ჩვევების კატალოგში. მკურნალობის